

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Kukátko s novou grafikou • **Spor o kamiony** • Nová rubrika
– **Dobré adresy!** • DobNet • **Jan Reimann a Dobřichovice**
• **Jak je a bude v kultuře?** • Sport do jara a jaro do sportu!

atelier

grafické návrhy • fotografie • www stránky • multimediální prezentace • dekorace
NÁVRHY A REDESIGN LOGOTYPŮ / VÝROČNÍ ZPRÁVY / CORPORATE IDENTITY / INZERCE / MERKANTILNÍ TISKOVINY
FOTOGRAFIE MÓDY, INTERIERŮ, PRODUKTŮ / DEKORAČNÍ FOTOGRAFIE / VÝTVARNÉ PORTRÉTY / KALENDÁŘE

Atelier ŽÚ • Všenorská 265 • 252 29 Dobříčovice • www.zxu.cz • info@zxu.cz • 732 440 808

KOBterm

voda • topení • plyn • stavební činnost

V MODERNÍCH PROSTORÁCH KOMERČNÍ ZÓNY LETY U DOBŘIČOVIC

Karlická 465, Lety u Dobříčovic, 252 29

tel.: 257 720 442-3, fax: 257 720 441

Prodej denně 7.00-17.00, v sobotu 8.00-12.00
Servis všech zakoupených výrobků!

Plynové kotle,
Ohříváče vody
Regulace topení
Podlahové
a stěnové vytápění
Vodárny, čerpadla

Stavební práce
Modernizace a stavby
rodinných domů
Projekty topení, vody,
plynu a staveb
Montáž topení, vody,
plynu a kanalizace

Koupelny
Sporáky volně
i vestavěné
Chladničky, mrazáky,
myčky

Kamna, krbý,
kachlové pece
Materiály pro topenáře
a instalatéry
Regulace vytápění

SEKAČKY, VERTIKUTÁTORY,
NÁŘADÍ, TRÁVNÍKOVÁ OSIVA
A HNOJIVA

TRÁVNÍKOVÉ
CENTRUM

jrtechnik
obchodně montážní firma

Topné systémy Sanita Solar

- ◆ Prodejna instalatérských potřeb
- ◆ Dodávky, rekonstrukce a vybavení koupelen
- ◆ Dodávky topných systémů
- ◆ Radiátorové Podlahové Stěnové
- ◆ Plynofikace objektů - rozvody plynu
- ◆ Solární ohřev vody, bazénů
- ◆ Projekty, revize plynovodů, konzultace

Roman Maršál
Palackého 19, 252 29 Dobřichovice
Tel.: 257 710 422, fax: 257 710 433
www.jr-technik.cz, e-mail: info@jr-technik.cz

SPORT
Jiří Fojt

Za parkem 968
DOBŘICHOVICE
sídliště za čerpačí stanicí
tel.:/fax: 257 711 218
e-mail: sport.fojt@quick.cz

Prodej a servis jízdních kol / Půjčovna lyží a snowboardů
Skladem více než 100 jízdních kol značek GARY FISHER, TREK, AUTHOR a další

○ ŠIROKÁ NABÍDKA DĚTSKÝCH KOL ○ PRODEJ NA SPLÁTKY ○

platba platebními kartami

Po - Pá 9.30 - 12.00 / 13.00 - 18.30 / So 9.00 - 12.30 hod.

V březnu

Stříbrem Postu pučí jíva,
ledem, z něhož voda živá,
do věčnosti skákající,
skane v kámen našich lící
jako vlny milosti ...
Jíva, jíva pohostí
záhy Pána i oslátko,
žel, že málo a nakrátko,
vůní, tichem, sametem
(který z fialek má lem
a jak slunce ve mhách září);
jako Magdaléna Máří
vlasy svoje prostře Pánu
cestou v Umučení bránu ...
Stříbrem Postu pučí jíva,
rosa kočiček se dívá
jako oči plné pláče;
červené v jich šedí ptáče,
jako v bledé tváři rtové,
písně bolestné háv snove
k přikrytí nahoty naší,
šilhající po Jidáši.

Pro letošní jarní zastavení jsme se, vážení čtenáři, obrátili k poesii básníka, grafika a překladatele Bohuslava Reynka (31. 5. 1892 Petrkov - 28. 9. 1971 Petrkov). Dvě vybrané básně pocházejí ze sbírky Rty a zuby (1925, 1970). My jsme sáhli k vydání, které připravila Milada Chlíbačová a vydalo nakladatelství Vyšehrad v Praze r. 1990.

Glosa zimní

Hustě v bezvětrí se chumelí.
Černý sad má z alabastru krov.
Kdyby všecky vločky úpěly,
co by úzkostných to bylo slov,
písní kajících a modliteb ...
Pod rukama soustředěných tich
země v bělostný se mění chléb.
Zraje na vinici pokorných
kříšťalový hrozen askeze;
požehnanou němotu svých úst,
jatých na bolestí řetěze,
v perlu úchvatu zří růst.

Staré Kukátko, s novou tváří

Vážení čtenáři,

minulé číslo Kukátka jsme charakterizovali jako zimní. Hm ... to jsme ještě netušili, co Paní Zima chystá, nebo lépe snad: nechystá ... Přežili jsme ve zdraví orkán a doufáme, že Vy také. Světová obec vědců varuje: oteplování! „Nejpopovlanější“ a „Nejmoudřejší“ a navíc momentálně i „ekolog“ ze své výše jízlivě poznámkuje a služební lokajové přizvukují. A my do toho připravujeme **jarní číslo Kukátka**, měl by být sním, ale ptáci poránu dovádějí a krokusy rozkvetly do krásy. Sedmikráska nechtějí zůstat pozadu a zvesela pokřikují na zkrásnělé čemeře, pučící zlatý déšť, vykukující narcisy a nalité pupeny rhododendronů ... Je nějak všechno naopak. Nebo naopak? Ne! Naopak! Ale dost inspirací naší politikou, asi jí máte plné zuby i tak a adeptů do reality show s názvem *Trapný a ještě trapnější* už přibývá k nepřehlednosti ...

Přicházíme k Vám s letošním jarním Kukátkem, jímž začínáme již 23. ročník. Je trochu jiný. O tom za chvíli. Napřed to, co jsme pro Vás připravili, pokud jde o obsah: Dobřichovicemi obchází strašidlo. Kamionů, ovšem, neděste se ... Uvnitř čísla o tom najdete víc. Dočtete se také o novinkách z pošty, pizzerie La Teresia, pokusíme se Vás přesvědčit, jak je užitečná matematika, byť třeba i v metru. Rozhovor s p. B. Rumlem přinese nové informace o DOBNETu. Ve vzpomínkách pana F. Havlíka se dočtete o hospodářském dvoře a také o všedních dnech dobřichovických dětí v 19. století. Představíme Vám kdysi proslulého zlatníka a šperkaře Jana Reimanna, který byl naším dávným a váženým spoluobčanem. Andrea

Hrubá poví více o tom, jak připravuje kulturní pořady. A také samozřejmě, co chystá na nejbližší dobu. A přirozeně se dočtete i o tom, jak si vedli v zimě dobřichovičtí sportovci a co je čeká na jaře.

Jistě jste si všimli nové podoby Kukátka. Pokusili jsme se dát novou tvář obálce i celkové grafické podobě čísla. Inspirovaly nás k tomu náměty našeho nového spolupracovníka, pana Radima Žůrka, který se také provedení ujal. Po zajímavých diskusích o tradici Kukátka, jeho kořenech a cílech ve vztahu k motivu na obálce jsme setrvali u motivu zámku, pro letošní rok (nebo přinejmenším pro jarní číslo) chceme zkusit ještě nepoužitý, ale docela zajímavý pohled na zámek ze směru od kostela (třeba tak připomeneme potřebu opravy vrat a okolní zdi zámeckého nádvoří ...). Nové bude barevné odlišení podle roční doby (zelená, žlutá, bordó, modrá). Další změny jsou samozřejmě možné a my budeme rádi, když nám napíšete, jak se Vám nové Kukátko líbí. Oceníme také, když nám dáte vědět, co byste ještě v Kukátku kromě stávajících rubrik rádi viděli a četli. Chceme sice držet tak trochu nadčasovost, zaměření rubrik Kukátka a témata, jimž chceme věnovat stálou pozornost nyní a která, jak doufáme, budou užitečná i v budoucnu těm, kdo si po létech Kukátko otevřou, nikterak se však nebráníme zařazení nových rubrik a témat. Už v tomto čísle např. navrhujeme rubriku, kterou pracovně nazýváme *Dobrá adresa*. S výše uvedenými změnami podoby Kukátka souvisí i změna tiskárny. Po mnoha letech výborné spolupráce s Tiskárnou Kaliba je toto číslo tištěno jinde (viz tiráž).

Pan Kaliba tiskárnu prodal, oba bratři Kalibové v tiskárně již nepracují. S novou úpravou Kukátka jsme provedli nové výběrové řízení na tisk. Tiskárně Kaliba však nesporně patří velký dík. Stejně poděkování patří i firmě RTM, která řadu let zpracovávala grafiku Kukátka. Jejich práci nyní převzal nový Dobřichovák pan Žůrek.

A ještě obligátní P.S., které sice málokdo čte, leč přece a co kdyby ...: Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nezmění. Kromě tištěné podoby (v níž by se mělo dostat na náklady vydavatele do všech dobřichovických domovních schránek, a nedostane-li se k někomu, pak volejte, dejte vědět) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Vyšli jsme z obecní databáze adres, na které je rozesílán Informační list, ale další aktualizaci této databáze si nyní již děláme sami. Tedy, kdo zareagoval nebo zareaguje, že Kukátko e-mailem nechce, ze seznamu adresátů je vyřazen. Jakýkoliv nový zájemce naopak může o tuto formu požádat. Rádi seznam rozšíříme.

Pokud nám budete chtít napsat či poslat příspěvek, pak pište laskavě na adresu uvedenou v tiráži. Pokud jde o elektronické verze příspěvků, přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se těšíme.

Vaše redakce

Jarní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality	8
Z našeho života	11
Rozhovor / DOBNET	15
DOŇ BŘIČHOŇ / Komiks	17
Dobrá adresa	18
Z historie	20
Osobnosti / Jan Reimann	26
Kultura	30
Sport	34

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o.,
řídí redakční rada ve složení:

Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda,
Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda),
Jana Váňová.

Grafické zpracování: Atelier ŽŮ (info@zxu.cz)

Tisk: Ofsetová tiskárna SWL
Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 2. 2007. Uzávěrka
příštího čísla cca 15. 5. 2007.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(dobrich.kukatko@centrum.cz).

Distribuuje laskavou péčí dobřichovických
poštovních doručovatelek a smluvních partnerů.
Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve
formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu
v rámci stránky www.Dobrichovice.cz

Fotografie na titulní straně:

Barbora Žůrková / Atelier ŽŮ

Fungování pošty v Dobřichovicích

Dobřichovické zastupitelstvo se na svém lednovém zasedání zabývalo nespokojeností občanů se zkrácenou provozní dobou pošty a častými frontami a uložilo tajemníkovi MÚ o záležitosti jednat s nadřízenými složkami pošty. Do zjišťování situace se zapojili i další zastupitelé. Z následné korespondence se nám podařilo zjistit:

K omezení hodin pro veřejnost pošta přistoupila z důvodu neobsazených míst jednoho přepážkového pracovníka a dvou doručovatelů. Po úspěšném obsazení pozice přepážkové pracovníce musela tato pracovníce projít školením, ale po něm podala

výpověď. Jelikož pošta přednostně zajišťuje doručování zásilek, vykonávají činnost za chybějící doručovatele dvě přepážkové pracovníce, které pak chybějí u přepážky. Cyklus shánění a školení se opakuje. ....

Dozvěděli jsme se, že nové pracovníce se podařilo již přijmout a hodiny pro veřejnost by v době vydání Kukátka již zase měly být v původním rozsahu. Také jsme zjistili, že novou vedoucí pošty (poštmistrem) je od 17. 1. 2007 paní Rážová, která střídá stávající paní vedoucí, odcházející ke stejnému datu do důchodu.

Redakce

Pizzerie LA TERESIA s novým provozovatelem

Pizzerie La Teresia na Palackého náměstí je sice při pohledu z venku stále stejná, uvnitř však došlo k významné změně. Od prosince je novým nájemcem pizzerie paní Renata Dvořáková, vedoucím je její bratr pan Robert Šimůnek. Pan Šimůnek se pustil vehementně do vylepšování restau-

race i jejího zázemí, vše vypucoval, naleštil a těší se na nové zákazníky, aby jim mohl nabídnout výbornou pizzu, pravé italské těstoviny, saláty, ryby a steaky z různých druhů masa. Denně od 11 hodin můžete přijít na kávu, české pivo nebo výborné italské víno. DH

Kamióny, Dobřichovice a anonym v poštovní schránce

Možná jste také našli počátkem února v poštovní schránce leták s názvem „Dobřichovičtí občané“. Text pojednává o záměru města prodat areál bývalého zemědělského družstva dopravní firmě provozující kamionovou dopravu a vypočítává rizika, která tento krok může občanům v Dobřichovicích přinést. Váhal jsem, zda-li mám na tento text nějak reagovat. Nakonec jsem se rozhodl napsat článek do Kukátka. Motivací mi byl jak obsah letáku, tak i jeho forma.

Obecně platí, že důvěra se obtížně a dlouhodobě buduje, avšak velmi snadno a rychle se ztrácí. Klíčem jsou serioz-

ní a dostupné informace. V tomto ohledu však leták bohužel poněkud pokulhává. Není pravdou, že město „hodlá rychle prodat areál bývalého zemědělského družstva ... dopravní firmě provozující kamionovou dopravu“. Skutečnost je taková, že Alset nemá zájem o celý areál bývalého JZD, nýbrž jen o jeho část – v areálu jsou přece i další podnikatelé. Na počátku roku 2007 se zástupci firmy Alset obrátili na město s návrhem koupě části pozemků v tomto areálu. Haly, které firma již v závěru roku 2006 koupila, patřily soukromým vlastníkům a město s jejich prodejem nemělo nic

společného. Starosta seznámil zastupitelstvo s tímto návrhem na lednovém jednání zastupitelstva. Zastupitelstvo schválilo na prodej předmětných pozemků veřejnou soutěž, do které se mohl přihlásit kterýkoliv zájemce. Jiný postup ani není možný, městský majetek nelze prodávat jedinému předem vybranému zájemci. Vyhlášení soutěže a podávání cenových nabídek ještě neznamená, že se prodej nakonec uskuteční. Na toto rozhodnutí bude třeba minimálně ještě jedno veřejné jednání zastupitelstva. Zastupitelé budou při rozhodování jistě vážit nejen cenové parametry různých nabídek, ale také způsob využití areálu a rizika z toho plynoucí. Dovolím si tak za sebe i další kolegy v zastupitelstvu ostře rozporovat obvinění z letáku, že zastupitelstvo „je názoru zcela opačného a hodlá prodat areál, možná výhodně, ale zcela bez rozmyslu, co to přinese občanům Dobřichovic“.

Již jsem zmínil, že leták vyjmenovává možná rizika plynoucí z nákladní automobilové dopravy. Odpověď na otázku, do jaké míry jsou tato rizika relevantní i v našem konkrétním případě, si musí každý čtenář učinit sám. Je však vždy dobré znát před vlastním rozhodnutím argumenty obou stran. Redakce Kukátka se proto rozhodla poskytnout v tomto čísle prostor zástupci firmy Alset, aby mohl všem obyvatelům Dobřichovic přiblížit způsob využití části areálu bývalého zemědělského družstva, popsat činnost své firmy a její záměry do budoucna (otiskujeme jej níže - pozn. red.). Věříme, že tento krok přispěje ke kultivovanější a serióznější debatě celé kauzy v naší obci. Stejnou možnost vyjádření jsme chtěli nabídnout i autorům zmíněného letáku, ale ouha ... leták je sice burčující a varující, avšak anonymní! Nevíme tak, na koho se obrátit ...

Fakt, že jde o anonym, je druhý důvod, proč jsem se rozhodl napsat tuto reakci. Proč se ve třetím tisíciletí někteří z nás bojí pod své názory podepsat? Doba, kdy

se vlastní názory nejen nepodepisovaly, ale dokonce se raději ani neformulovaly; nebo se naopak organizovaně a demonstrativně podepisovaly různé „antinázory“, je již více než 17 let minulostí! Za názory se již přece nezavírá... Koneckonců, buď má autor letáku pravdu a pak není důvod, aby svou identitu skrýval. Naopak je třeba, aby o svých názorech a závěrech všechny spoluobčany důkladně informoval. Nebo si sám není pravdivostí svých závěrů jist a snad právě proto se pod text raději nepodepíše. Anebo je to ještě nějak úplně jinak? Ať tak či onak, za anonymním textem vždy zůstane určitá pachuč. Je-li pravdivý, je jeho kredibilita nízká právě díky tomu, že je to anonym a to je jistě škoda. A naopak: má-li k realitě daleko, přesto může hodně ublížit – znáte to, na každém šprochu je přeci pravdy trochu ...

Vladimír Bezděk

Vážení občané města Dobřichovice, některým z vás je díky anonymu, vhozenému do vaší schránky, znám záměr naší společnosti Alset, spol. s r. o., zakoupit v Dobřichovicích část průmyslového areálu v prostorách bývalého zemědělského družstva. Tento anonym, můžeme se domnívat, že z nevědomosti, ale spíše za účelem poškodit naši firmu, zneužívá neinformovanost místních občanů a uvádí zcela zavádějící údaje o dané problematice, které bychom tímto chtěli uvést na pravou míru.

Jsme si vědomi, že firma podnikající v oblasti silniční dopravy může u některých občanů vyvolávat obavy, a to zejména co se týče znečišťování životního prostředí a devastace místní silniční sítě. V poslední době je nákladní doprava médií prezentována až nekriticky negativně a vyvolává tak v občanech strach ze všeho spojeného s provozováním kamionové dopravy.

Naše společnost podniká v silniční dopravě již od roku 1990 a za celou dobu existence naší firmy jí nebyl vytknut ze strany státních orgánů jakýkoliv nedostatek týkající se předmětu naší činnosti, nebyla nám uložena žádná pokuta, opatření, ani jiné sankce v souvislosti s naším podnikáním.

Areál plánujeme využívat především jako administrativní centrum a dispečink firmy. V současné době naše firma vlastní celkem 22 nákladních vozů, a to výhradně pro mezinárodní silniční dopravu, a to pouze do zemi

tzv. „starých“ členských států EU. Vnitrostátní dopravu neprovozujeme a nezabýváme se ani dopravou do zemí bývalého východního bloku. Jelikož naše vozy přepravují zboží právě do výše uvedených zemí, musí bez rozdílu splňovat i ty nejpřísnější předpisy těchto jednotlivých zemí, přičemž např. v alpských zemích, kam směřuje až 98% našich přeprav, platí mnohem přísnější pravidla než v naší republice. Všechny naše vozy tedy splňují předepsané evropské limity EURO 3-5, s tím, že část našich vozů splňuje i emisní limity a limity hlučnosti EURO 5, jejichž povinné zavedení v EU se plánuje až v roce 2008. Na základě těchto certifikátů EURO 3-5 mohou například projíždět naše vozy přes rakouské Alpy i v noci, kdy je to pro ostatní vozy zakázáno. Pro vaši lepší představu lze též uvést, že u našich nákladních vozidel, která splňují normu EURO 5, činí emise (přesněji řečeno korigovaný součinitel absorpce) 0,64 jednotek, zatímco např. u vozidla Škoda Octavia r. v. 2002 činí tato hodnota 0,9 jednotek. Všechny vozy procházejí při každé jízdě tam i zpět důkladnými kontrolami na bývalých hraničních přechodech mezi státy EU a často jsou během jízdy kontrolovány i několikrát za sebou. Tyto kontroly jsou zaměřeny především na dodržování předepsaného zatížení jednotlivých náprav vozidla a dále též na úniky provozních kapalin z vozidla. I tyto požadavky musí naše vozidla splňovat a v žádném případě tedy nemohou jezdit přetížená, nebo z nich něco „odkapávat“, jako se to běžně děje u vozů provádějících vnitrostátní přepravu. Každý z našich vozů vjíždí do areálu k dotankování, kontrole, údržbě a vyřízení agendy řidičů průměrně jednou za 8 – 10 dnů a využívají v takových případech zpevněnou manipulační plochu, která je vybavena odtokovými kanálky pro odvod znečištěných vod ústících do sběrných lapolů. Větší opravy na vozidlech, už jen s ohledem na poskytovanou záruční dobu dodavatelem či složitost používané dopravní techniky, probíhají výlučně v autorizovaných servisech.

Přepravní firma provozující mezinárodní nákladní dopravu prosperuje pouze a jen tehdy, když vozy provádějí přepravu. Tím, že budou auta stát tzv. na dvoře, ještě nikdy nikdo nevytvořil zisk, a proto je naší snahou mít naše vozy neustále tzv. na trase, tedy mimo území města Dobřichovice. Je tedy zřejmé, že do areálu v žádném případě nebudou proudit kolony kamionů a zatěžovat tak nepřiměřeně místní komunikace svým provozem. Zatížení hlukem je též pro danou oblast zcela zanedbatelné, jelikož jednotlivé kamiony přijíždějí do areálu zcela nepravidelně. Označení některých našich vozů oranžovou tabulkou na přední a zadní části vozidla dokazuje, že přistupujeme k pře-

pravám velice odpovědně a splňujeme i ty nejpřísnější předpisy dohody ADR a nepřepřavujeme některé látky z více než 3200 položek uvedených v tabulkách ADR nelegálně. Oranžová tabulka není rozhodně žádný strašák. Je to pouze označení některých druhů nákladů. Ke zboží, které je možno přepravovat na takto označených vozech patří například: laky na vlasy, tělové spreje, čistící prostředky, průmyslový alkohol, některé i vodou ředitelné barvy, pěna na holení aj. U takového zboží hraje vždy roli, jaký má produkt vnitřní a vnější obal. Například pokud je pěna na holení balena v obale po 300 ml a je jí v kartonu 12 kusů, není potřeba vozidlo označit. Pokud ovšem bude v kartonu 300 ml 14 kusů, i když celkový počet jednotlivých 300 ml bude třeba poloviční, může takový náklad dle předpisů ADR přepravovat pouze příslušně označené vozidlo. Pro každý druh zboží platí dle tabulek jiné limitní množství. Mimochodem, víte, co přes vaše město převážejí vozy takto neoznačené a tím nespĺňující předepsané normy? Naše firma neprovádí žádnou výrobní činnost, která by byla závislá na denním přísunu surovin a odvozu vyrobeného materiálu, a proto si myslíme, že provádění našeho předmětu činnosti určitě méně zatěžuje životní prostředí a poškozují místní komunikace, než pokud by v areálu byl provoz nějakého výrobního závodu. Ostatně naše firma sídlí v areálu již od půlky prosince minulého roku a každý občan může tak sám posoudit k jak velikému nárůstu kamionové dopravy ve městě došlo. Naopak si myslíme, že provoz v této části města poklesl, neboť čerpací stanici, která se v areálu nachází, využíváme nyní pouze pro naši vlastní potřebu. Dříve do areálu zajíždělo k natankování, dle informací předchozího provozovatele této čerpací stanice, kolem 200 aut denně. Z tohoto počtu bylo více jak 50 nákladních vozidel, u kterých lze s určitostí pochybovat o dodržování nějakých limitů dle norem EURO.

Jak z výše uvedeného vyplývá, naše vozy musí ve všech směrech splňovat ty nejpřísnější předpisy, které jsou v současné době platné na území všech členských států Evropské unie. Je v našem zájmu tyto předpisy dodržovat, jelikož sankce za jejich porušení jsou v zahraničí mnohem přísnější než v ČR a mnohdy jsou pro přepravce téměř likvidační, ať už jde o výsoké finanční postihy či například zabavení vozidla.

Věříme, že výše uvedeným více osvětlíme naše záměry s koupí části předmětného areálu a že naše argumenty přesvědčí občany města Dobřichovice, že nechceme je ani město nijak poškozovat a naopak chceme, aby se město Dobřichovice stalo i našim městem.

Václav Štibr - jednatel

PÁR SLOV O JEDNOM „ZAVRŽENÍHODNÉM UMĚNÍ“

Nejsem si jist, zda do tohoto čtvrtletníku, který pojednává o „čtveru ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat a lidí“, se hodí napsat něco o matematice. Mám totiž dojem, že by to mohla být zbytečná ztráta času, protože velké části občanů (nejen našeho města) může být matematika ukradená, a kdyby se uspořádalo referendum, zda se má vůbec na školách učit, že by to s ní dopadlo všelijak. Řekl jsem si ale, že bych se přesto mohl pokusit něco v tomto směru sepsat, neboť mi připadá paradoxní, že bez matematiky se současná civilizace sice neobejde, ale značné části společnosti je to srdečně jedno a někteří se dokonce domnívají, že by to šlo i bez ní. Předem podotýkám, že neshledávám nic divného na tom, že někteří matematiku nemilují a že jejich znalosti jsou omezeny na základní početní úkony, případně na kvadratickou rovnici. Znají však a umějí jistě něco jiného, co je pro jejich konání potřebnější a užitečnější, a pokud se nevytahují svými matematickými neznalostmi a nemají je za přednost, jako to činí některé mediálně známé „osobnosti“, tak mi to vůbec nevadí.

Mnohokrát jsem slyšel, a to i od lidí vzdělaných, že z matematiky, kterou se s obtížemi na škole prokousávali, později skoro nic nepotřebovali – snad ještě něco sečítá a vynásobit, spočítat obsah obdélníkové podlahy a občas i nějaká ta procenta. Nezapomínají však na to, že tím, jak je ten v jejich očích „potrhlý učitel“ pořád „otravoval“, se naučili překonávat překážky, což jim později v jejich profesi bylo náramně k dob-

ru? Zajímalo by mě také, zda se jim někdy hodily i jiné poznatky, o kterých se učili. K čemu jim bylo, že se ve škole dozvěděli, že Země je kulatá a že to není plochá deska nesená čtyřmi slony po jednom v každém rohu? K čemu jim bylo, že jim ve škole řekli, že zmije rodí živá mláďata? Potřebovali někdy znát jméno nejvyšší hory jihoamerických And a že byl nějaký vestfálský mír? Skoro bych řekl, že to nepotřeboval téměř nikdo – je to ale důvod, aby se o tom ve škole neučilo? Ve škole se žáci nemají dovídat pouze věci, které budou v životě potřebovat – už kvůli tomu, že nikdo neví, jak takový život bude po deseti, dvaceti, třiceti letech vypadat. A navíc je jasné, že poznatky, které jsou někomu k ničemu, mohou u jiného podnitit zájem a přinést nečekané plody. Smysl školní docházky dobře vystihl Zilvar z chudobince, jedna z postav Poláčkova románu Bylo nás pět, který – nevím už při jaké příležitosti – prohlásil: „Chodím do školy, že aby ze mně nebyl blbec!“ Tedy nejen proto, aby se naučil těch pár věcí, které bude možná v životě potřebovat, ale hlavně kvůli tomu, aby se mohl stát – řečeno poněkud frázovitě – platným členem společnosti.

Nemá-li někdo rád matematiku, je to jeho soukromá věc, ale má-li prostředky k tomu, aby její vliv omezil, může to mít dalekosáhlé následky. Byzantský císař Justinián I. (482 – 565), za jehož vlády byl v Istanbulu postaven chrám Boží moudrosti (Hagia Sophia), dal sestavit právní kodex (Corpus iuris civilis), ve kterém zaka-

zuje „zavrženíhodné umění matematické“ a v němž jeden odstavec nese název „O zločincích, matematicích a jiných jim podobných“. Také sv. Augustin (354 – 430), významný křesťanský teolog a filosof, měl o matematicích nedobré mínění: „Dobrý člověk se musí chránit před matematiky ... Existuje totiž nebezpečí, že matematici pracují ve spojení s ďáblem a lidstvo zaplétají do svazku pekla.“ Oni to ale tenkrát neměli lehké jenom matematici. Nejvíce na tehdejší „bojovníky za křesťanskou víru a lásku“ doplatila alexandrijská filosofka a astronomka, Hypatia (370 – 415), v ulicích Alexandrie surově zavražděná zfanatizovaným davem. Odpovědnost za její smrt je přisuzována patriarchovi Cyrilu Alexandrijskému, který má na svědomí i vyvraždění několika desítek tisíc Židů. (Tento patriarcha byl později zařazen mezi světce a v knize J. Chlumského, Vzory křesťanského života (nakl. ARCA JIMFA, Třebíč, 1991) se o něm tato fakta sice nedovíte, ale dočtete se, že byl neohroženým bojovníkem víry v božské mateřství P. Marie. - Mám dojem, že někteří světci za svého života žádnými beránky nebyli.)

Vraťme se však k matematice. Smyslem jejího vyučování není jen předávat hotové poznatky, které skoro každý později stejně zapomene. Matematika učí mluvit k věci a neplácát nesmysly, učí přesně rozlišovat mezi pojmy, což při různých jednáních umožňuje odhalit a odstranit nedorozumění a nalézt styčné body různých stanovisek.

Oč efektivnější by byla práce leckterého shromáždění, kdyby na jeho členech zanechalo vyučování matematice hlubší stopy! Matematika také rozvíjí abstrakci a myšlení vůbec – a není snad myšlení právě to, co činí člověka příslušníkem lidského rodu? Neučí snad matematika mladé lidi, aby z daných předpokladů uměli vytvořit správný závěr a přijali ho, ať se zdá jakkoli podivný? Neučí snad matematika vzít při řešení problému v úvahu všechny okolnosti a neomezit se jen na to, co vyprávěla jedna paní? Je jistá naděje, že ten, kdo se ve škole učil matematiku a toto vzdělávání předem neodmítal, bude umět samostatně a kriticky myslet, což je v dnešní době, kdy je člověk vystaven vábení a pokušení ze všech stran, obzvláště potřebné. Je také jistá naděje, že takový člověk bude odolnější vůči konsumentskému způsobu života.

Tohle všechno je známo odnepaměti, a proto lidé vždy pěstovali matematiku, vyučovali ji a předávali dalším generacím. Matematika vždy byla, je a bude neoddělitelnou součástí lidské kultury, a to navzdory různým fanatikům všeho druhu, nepřístupným jakékoli diskusi a argumentům, skálopevně přesvědčeným o tom, že jejich pravda je ta jediná pravá.

Po přečtení předcházejících řádků jsem zjistil, že by bylo dobré, kdyby se výše řečené úvahy trochu odlehčily. I vzpomněl jsem si na jednu matematickou příhodu z pražského metra, která se odehrála v době, kdy novější vagony ještě nejezdily.

V těch původních jsou po každé straně uprostřed vagonu tři stejně dlouhé lavice a není-li tam kabina řidiče, je na každém kraji po dvou lavicích, které jsou sice kratší než ty prostřední, ale také stejně dlouhé. Seděl jsem v jednom takovém voze na kraji jedné z těch čtyř kratších lavic, na jejím druhém konci seděl jiný pasažér a mezi námi byla nepříliš velká mezera. U Anděla přistoupila korpulentní paní a vklínila se mezi nás pravíc: „Tady je místo pro tři!“ Podobné kategorické soudy nemám příliš v lásce. Někdo někam přijde, něco zcela bez důkazu prohlásí a já tomu mám věřit? Když jsem začal přemýšlet, jak by se toto její tvrzení dalo vyvrátit, všiml jsem si nenápadně tabulky v průčelí, na které dopravní podnik hlavního města sděluje cestující veřejnosti, že ve vagonu je 44 míst k sezení. Za chvíli mi to došlo – chceme-li dodržet tento požadavek, nemá zmíněná paní pravdu!

Protože prostřední lavice jsou stejně dlouhé, je rozumné předpokládat, že na každé je stejný počet míst k sezení, dejme tomu n , takže na všech šesti je počet

míst k sezení roven $6n$. A protože na každé z kratších lavic jsou podle prohlášení přistoupivší pasažérky tři místa, je na všech čtyřech lavicích 12 míst k sezení. Celkem je tedy ve vagonu – podle tvrzení dotyčné madam – k sezení $6n + 12$ míst. Pro žádně přirozené číslo n však rovnice $6n + 12 = 44$ nemůže být splněna; už kvůli tomu, že levá strana této rovnice je pro každé přirozené číslo n dělitelná šesti, zatímco pravá strana nikoli. Znamená to, že chceme-li dodržet podmínky stanovené dopravním podnikem, není na žádné z kratších lavic počet míst k sezení roven třem!

Touha seznámit s těmito myšlenkovými pochody onu dámu, mě při kradmém pohledu na ni rychle přešla – vypadala na to, že by se mnou rázně vypochoďovala. Naděje, že si tyto řádky někdy přečte, je mizivá, a i kdyby k tomu došlo, tak jí to stejně k ničemu nebude – do té doby už všechny staré vagony budou vyřazeny. Nezaujatého čtenáře však zmíněná příhoda jistě o užitečnosti matematiky, a to i v podzemní dráze, přesvědčila!

HgS

KLASICKÁ A SOUČASNÁ BAJKA O CIKÁDĚ A MRAVENCÍ

Ing. Petr Paulczynski

Klasická verze:

Mravenec pracuje celé dlouhé horké léto; postaví si dům a vytvoří zásoby na zimu. Cikáda si říká, jak je mravenec hloupý, takové pěkné počasí, směje se, tancuje, užívá si. Pak přijde zima, mravenec se schová do tepla domu a pochutnává si na zásobách, zatímco cikáda se třese zimou a bez jídla brzy umře.

Současná verze:

Mravenec pracuje celé dlouhé horké léto; postaví si dům a vytvoří zásoby na zimu. Cikáda si říká, jak je mravenec hloupý, takové pěkné počasí, směje se, tancuje, užívá si. Pak přijde zima, mravenec se schová do tepla domu a pochutnává si na zásobách. Cikáda, třesoucí se zimou, zorganizuje tisíkovou konferenci, na které se táže, kde vzal

mravenec právo být v teple a dobře se živit, zatímco jiní, méně šťastní, umírají zimou a hladem. Televize uvede vše v přímém přenosu, ukazuje třesoucí se cikádu a záběry mravence, jak si v teple útulného domova vychutnává dobroty všeho druhu. Televizní diváci jsou velice pobouřeni faktem, že v tak bohaté zemi jsou někteří ponecháni utrpění jako chudák cikáda, když jiní žijí v přeplachu. Odbory uspořádají před mravencovým domem manifestaci, aby vyjádřily solidaritu s cikádou, a novináři se ptají, jak to, že mravenec tak zbohatnul, a interpelují vládu, aby zvýšila mravenci daně, protože přece musí odvádět spravedlivý díl. Na základě výzkumu veřejného mínění vyjde zákon o ekonomické spravedlnosti a zároveň antidiskriminační zákon se zpětnou platností. Daně jsou zvýšeny, mravenec dostane pokutu za to, že nezaměstnal cikádu a je mu finančním úřadem zabaven dům, protože nemá peníze na zaplacení daní ani pokuty. Mravenec emigruje do Lichtenštejnska.

Televize připraví reportáž o obtloustlé cikádě, které nyní docházejí mravencovy zásoby, i když je jaro ještě daleko. Bývalý mravencův dům, nyní sociální ubytovna pro cikádu, chátrá z nezájmu cikády i vlády. Vláš-

dě je vytýkána nedostatečná sociální podpora a je nákladem deseti miliónů vytvořena speciální komise. Mezitím cikáda zemře na předávkování a tisk ještě více podtrhuje nutnost starat se o sociální nerovnost.

(Tuto bajku jsem našel na internetových stránkách autora a s jeho laskavým svolením ji přetiskujeme v Kukátku. HgS)

Evropská unie (Janu Nerudovi)

Ponoř své oči, národe,
v tajemné nitro atomu,
uvidíš malinké částečky
silou však podobné Golemu.

I když se drobné a nicotné
navenek tvým očím zdají,
přece vše na světě tančují,
jak tihle drobečky hrají.

A proto, drahý národe,
nevzdávej žádnou partii,
i když jsi pouhou částečkou
v Evropské unii!

HgS

JE TO POŘÁD TOTÉŽ

Nejteplejší zima za kolik desítek let je snad za námi. Pěkně si s námi zalaškovala. Podobala se spíše jaru a zmotala hlavy živokům i rostlinám. I my jsme si mysleli, že už tentokrát nic ... Leč přece! Týden sníh! Že zima? Ne, to jen aby si pěšáci a brodiči užili a snad aby mohli dále tvořivě přemýšlet, zda lépe už bylo, nebo teprve bude ... Jestliže ale je teď taková poptávka po

reality show, pak věřte, že dostat se třeba s kočárkem po chodníku Tyršovou ulicí od mostu k dolním závorám ve 20 centimetrech špinavé břechky ... No ... snad lépe někdy opravdu bude. To až ti, kdo to mají na triku, konečně vystoupí z karoserií a poměří obec vlastní botou či s kočárkem, s vozíkem s nákupem, s vozíčkářem, s handicapovaným kamarádem ... JM

DOBNET

Na konci roku 2006 došlo ke změnám ve vedení občanského sdružení DOBNET, jehož hlavním cílem je budování vysokorychlostní sítě v regionu Dolní Berounka a připojování svých členů a veřejnosti k této síti. Novým místopředsedou sdružení se stal pan Bohumil Ruml. A to je také důvod na malé popovídání, které přinášíme na stránkách Kukátka po nabídce autorky rozhovoru, přestože jeho poněkud stručnější verzi uveřejnila také ve 4. čísle letošních Našich novin. Činíme tak v přesvědčení, že bude i pro čtenáře Kukátka užitečným zdrojem informací a jistě i dalších otázek o fungování sítě, jimiž tento rozhovor může pokračovat v příštím čísle.

Zkratka DOBNET neznámá pouze „dobřichovickou sítí“, ale DOLní Berounka NETWORK. Bylo opravdu prvotním záměrem zakladatelů občanského sdružení síťové pokrytí tak velké oblasti jako je celý region Dolní Berounka?

Přiznám se, že u úplně prvotního vzniku sítě DOBNET jsem nebyl, ale myslím si, že prvotním záměrem tohoto projektu bylo poskytnutí kvalitního připojení pro veřejnost za zlomek ceny tehdy nabízených služeb ostatních poskytovatelů a hlavně tímto zpřístupnit Internet v oblastech jinak nepřístupných. Až postupem času se začaly geometrickou řadou rozrůstat přístupové body a Internet se začal dostávat i do míst, kde, když to řeknu s nadsázkou, není ani telefon. S tímto nárůstem samozřejmě také rostly nároky na kapacitu hlavní linky a páteřních spojů, které se dnes už musí posilovat na jiné úrovni.

Jméno DOBNET není v našem regionu neznámé. Jak dlouho vlastně DOBNET, o.s. poskytuje své služby a kdo přišel z nápadem provozovat toto občanské sdružení?

Bylo nebylo, potkalo se pět nadšenců, kteří původně chtěli Internet, kvalitní a objemově neomezený Internet, a byli ochotni za něj v počátcích platit nemalé peníze. Za nějaký čas, kdy se začali přidávat další a další, byli tito lidé logicky postaveni před otázkou, co dál? Bylo potřeba tomuto spolku stanovit nějakou právní formu, a tak vzniklo Občanské sdružení, které se jmenovalo „Internet v Dobřichovicích a okolí“, a tehdy ještě vlastně neposkytovalo službu jako takovou, pouze sdružovalo lidi, kteří chtěli Internet. Sdružení vzniklo v červnu 2003, já sám jsem členem od května 2004.

Ve statutu sdružení stojí: „Sdružení je dobrovolné, nezávislé, sdružující členy na

základě společného zájmu.“ *To znamená, že je celá síť vybudovaná na základě práce několika nadšenců v jejich volném čase. Jak jsou títo lidé koordinováni?*

Ano přesně tak. Dnes se o síť a celý její provoz stará pár lidí, kteří mají skutečně zájem tuto věc budovat a rozvíjet dál. Ostatní jsou členy pouze ze zjištěných důvodů připojení k Internetu a dodnes není většiny lidí vůbec znám statut člena sdružení.

Postupem času je nutné i organizaci začít věnovat více času. Byla zřízena informační kancelář a v ní dnes neomylně drží prst na tepu sdružení naše půvabná kolegyně Radka Beránková, která se také stará o kompletní administrativu a další věci, spojené z provozem. Celkovou činnost a chod sdružení řídila a koordinovala vždy Rada sdružení. Dnes již vznikají skupiny členů, které se mají cíleně věnovat konkrétním problematikám a odvětvím s provozem spojeným, jejichž činnost zase řídí a koordinuje Rada sdružení, která se skládá ze sedmi členů.

Kdo jsou vlastně členové DOBNETu?

Členové DOBNETu jsou lidé žijící v Dobříchovicích a okolí, když to vezmu topologicky, jedná se o akční rádius zhruba 40km kolem Dobříchovic. Mohu říci, že sdružení má v řadách členů různé profese a typy lidí, které chceme postupně oslovovat k úzké spolupráci.

Práce pro sdružení znamená strávit spoustu volného času pro „věc veřejnou“, což může kolidovat s rodinným životem. Jaké máte v tomto ohledu zkušenosti vy?

Ta otázka je samozřejmě na místě, já sám se dnes věnuji práci pro DOBNET téměř na plný úvazek nejen jako místopředseda rady, ale i jako administrátor sítě.

Je pravda, že člověk takovou práci stráví i spoustu volného času, ale podle mého názoru, pokud se má něco dělat pořádně, tak to ani jinak nejde. Snažím se samozřejmě veškerou činnost, která

je na pořadu, zpracovat během „pracovní doby“, ale, jak říkám, někdy se ukrojí i trocha toho volného času. Není to ani tím, že by byl člověk workoholik, ale alespoň já tedy nerad odcházím od rozdělané práce. Jinak se samozřejmě snažím co nejvíce času trávit s manželkou a malým synkem. Moje manželka je naštěstí velmi tolerantní, moji práci respektuje a já si ji za to nesmírně vážím, takže k rodinným kolizím často nedochází.

Máme za sebou rok 2006. Co tento rok znamenal pro DOBNET?

Rok 2006 znamenal pro DOBNET především celkovou reorganizaci řízení, již zmiňovaný vznik skupin zabývajících se konkrétními odvětvími, ale také to, že již poskytuje oficiálně službu připojení k Internetu. K této změně došlo především díky úpravě zákona o poskytování služeb neziskovými organizacemi. V loňském roce byla s tímto přechodem spojena spousta vedlejších činností, administrativy a vůbec dalších věcí, které nejsou navenek moc vidět, ale jsou potřeba. Z výše zmíněného konkrétně uvádím například nový systém fakturace. V loňském roce jsme se bohužel také zabývali nepříjemnou činností vymáhání členských příspěvků od notorických neplatičů, to znamená těch, kteří platí nepravidelně nebo neplatí vůbec.

Jaké máte plány jako sdružení pro letošní rok?

V letošním roce chceme veškeré úsilí věnovat migraci páteřních spojů na frekvenci 5,3 a 10.5 GHz, se kterou samozřejmě výrazně vzroste kvalita připojení pro kritická místa. Těto činnosti chceme letos věnovat maximum času a prostředků.

Přeji Vám tedy mnoho štěstí, energie a stále aktivnější členy sdružení DOBNET!

Otázku kladla Barbora Tesařová

Vážení čtenáři, nabízíme Vám novou rubriku. Pracovně ji zatím nazýváme DOBRÁ ADRESA. Ne, nemějte strach, nechceme Vám doporučovat, abyste se přestěhovali do míst, kde bydlí ti, kdo jsou vítanými sousty na hostině bleskovitých investigativců a bláhově se domnívají, že hýbají klenbou nebeskou. Jevištěm této rubriky bude tajemná síť sítí, zvaná Internet. Narazíme totiž při našem „brouzdání“ občas na adresu, která by se mohla hodit i jiným podobně zaměřeným „brouzdačům“ a třeba na ni doposud nenarazili. A dáme dál. Zdrojem je tedy částečně naše empirie, vlastní pokusnictví, ale i sběr informací od těch, kteří také chtějí dát dál to, co sami objevili. Nezapíráme ovšem inspiraci rozhlasovou stanicí ČRo3 - Vltava, na níž už podobná rubrika delší dobu s úspěchem funguje. A pokud i Vy na podobnou dobrou a užitečnou adresu narazíte a chcete se podělit s ostatními, pak neváhejte a dejte vědět, budeme jen rádi.

Pravda, říkáme, že „dobrá“ adresa, a tím vlastně už hodnotíme, ale skutečné hodnocení necháváme samozřejmě na uživatelích. Dáváme jen tipy, tak to, prosíme, i berte. I s upozorněním že jde o zdroje internetové se všemi plus i minus, které se u takových zdrojů vyskytují. Nic víc a nic méně. Mohli bychom užít i adjektiva „užitečná“ Ale zase: posuďte sami. Ostatně kvalitata zboží se pozná především tím, že se dlouhodobě používá a dobře slouží.

Pro dnešní a jarní zastavení se inspirace nabídl vcelku sama. Blížící se maturi-

ty jistě nedávají spát mnoha studentům a studentkám. A protože jsme shodou okolností narazili na zajímavé zdroje, které by mohly poskytnout rychlou a cennou základní pomoc, nabízíme, jak jsme našli a jen v rychlosti vyzkoušeli. Dnešních pět adres má technologicky jednoho společného jmenovatele a vlastně i provozovatele a také podobný profil a způsob zpracování.

Pokud tedy potřebujete rychle najít informaci o osobnostech z oblasti literatury, zkuste kliknout na: <http://www.spisovatele.cz>. Otevře se před vámi strán-

ka s nově zařazenými portréty spisovatelů do rozsáhlé databáze. Texty a obrázky, portréty. Podle menu si pak můžete zvolit období, od starověku (a to jak antiky, tak Orientu) po konec 20. století. Můžete také volit jinak, a to podle abecedního klíče. Řazení je někdy sporné, např. římského básníka Lucretia najdete pod nesmyslným záhlavím Carus s ještě nesmyslnějším skloňováním „Caruse“ v textu (k 28. 2. 2007), což vychází z neznalosti systému antických osobních a rodových jmen. Stránka je ale velice přehledně zpracována. Je otevřená, což znamená, že obsah se průběžně doplňuje a také že po registraci můžete článek o daném autorovi za předem daných podmínek a se souhlasem autora původního textu editovat. To může být výhoda, ale také past a nezbyvá než doufat, že ochranné mechanismy působí, jak by měly. Pak samozřejmě platí to, co i u jiných takových zdrojů: ověřovat, ověřovat, ověřovat. Uživatel by užil odkazy na standardní literaturu. Některé články jsou přímo převzaty z otevřené encyklopedie Wikipedia (žel z české mutace, s níž je třeba pracovat nanejvýš obezřetně), užitečné jsou ale interaktivní odkazy na články této encyklopedie. Tak vás např. antická lyrická básnička Sappfo dvěma kliky dovede až ke stati *Sappho*

and the World of Lesbian Poetry profesora Middlebury College Williama Harrise. Koneckonců proč ne?

Namátkou jsme zjistili, že některá v hesláři uvedená jména nemají ještě zpracovaný článek. Někdy je informace stručná, jindy poměrně vyčerpávající a solidně zpracovaná. Občas se vloudí nemilý omyl, který ale poučený a myslící uživatel jistě snadno odhalí. Znovu třeba opakovat i na adresu zpracovatelů: kontrola, kontrola, kontrola. Kosmas prostě není Kosmos ... a Marcus Tullius Cicero nemá genitiv „Marcuse Tulliusse Cicera, nýbrž Marca Tullia Cicerona, což by snad měl znát každý, kdo dával ve škole pozor. Přesto však tato databáze může udělat dobrou službu. Zkuste ji a sami uvidíte. A třeba o svých zkušenostech napište.

Dále už jen v rychlosti. Pokud se potřebujete rychle a základně poučit o nějakém panovníkovi či podobném výtečníkovi, pak zkuste: <http://www.panovnici.cz>. Pokud je Vaší touhou dozvědět se něco o nějaké osobnosti, pak zkuste: <http://www.osobnosti.cz>. Jsou-li tyto osobnosti ze světa finančnictví, pak zkuste i <http://www.financnici.cz>. A zájeme o musiku a různé kapely odkazujeme na adresu: <http://www.hudebniskupiny.cz>. Uvidíte, co to udělá.

JM

Pokračování vzpomínek p. Františka Havlíka, zapsaných v Pamětní knize obecné školy dobřichovické

Vážení čtenáři, pokračujeme v listování zajímavými vzpomínkami p. Františka Havlíka na život v Dobřichovicích ve 2. polovině 19. století, které jsme začali uveřejňovat ve 3. a 4. čísle předloňského ročníku Kukátka. Pan Havlík (narozený r. 1855 jako deváté z 13 dětí mlynáře Františka Havlíka a jeho ženy Anežky) strávil v Dobřichovicích dětství, studoval pak v Praze a tam poté i pracoval jako c. a k. vrchní účetní rada pro kanalizaci Vltavy a Labe na pražském místodržitelství. Do Dobřichovic se však stále vracel, a to nejen na příležitostné návštěvy, ale hlavně ve vzpomínkách, které nesmírně zajímavým stylem sepisoval a doplňoval pozoruhodnými ilustracemi. Jeho záznamy vzbudily nebývalý ohlas nejen pro svoji autenticitu, nýbrž také pro značnou informační hodnotu, zejména o tom, o čem zpravidla oficiální záznamy mlčí, a proto jsme se rozhodli uveřejňovat postupně co největší část jeho záznamů. V dnešním pokračování s Vámi tedy budeme listovat jeho vzpomínkami na každodenní život velkých i malých Dobřichováků, na dávné stromy pamětníky, na kostel i na mlýn a pilu i na velké vody, tak, jak je p. Havlík zapsal v Pamětní knize Obecné školy dobřichovické.

Z pivovarského či zámeckého dvora vyšlo se na prostranství před vchodem do kostela na straně západní. Jaké krásné panorama nás tu překvapovalo! Cesta široká, vždy upravená a zametená, od kostela byla po levé straně vroubena řadou nebetýchých štíhlých topolů, které stály

tu jako svědci bývalých přátel přírody, kteří se naučili topoly znáti od Francouzů, s nimiž se ve válkách as sešli, a od nich se naučili přírodu a svou vlast stromovím krásliiti. Za topoly proudila voda v mlýnské strouze, jejíž druhý břeh tvořen byl bohatým stromovím. Po pravé straně u cesty stála

došková stodola od statku č. 44, výměnek s pěkným dřevěným štítem a došky krytý od č. 45, od kterého dále běžela ohradní zeď, přes kterou čněly došky stodoly tohoto statku. A dále za ohradní zdí vždy obílenou ohraničovaly tento obzor částečně ovocné stromy před hospodářským stavením mlýnským, vysoká olše a vrba, které částečně zakrývaly přečnávající mlýn, kterýž ještě po nedávném požáru znovu postavený zářil tu svou bělou zdí a červení střech. Za stodolou u statku Horákových z č. 45 nakláněly se do cesty dva statné košaté stromy hruškové, jichž vábné ovoce lákalo, aby si člověk utrhl. Na jednom stromě bývaly žlutě červené piksly, na druhém čáslavky. Za ohradní zdí dvora mlýnského čněla mohutně do výše široce rozvětvená „královna“, jež také bývala ovocem bohatě obdařena a často při větru hojnost hrušek na cestu spadá-

valo, kde čile kolemjdoucími bývaly sbírány a ochutnávány.

Obrázek naznačuje, jak asi to zde vypadalo, ač nikterak tu pravou krásu nevystihuje; vždyť já nejsem malíř z povolání – což budiž při mé snaze o znázornění omluvou. (Pozn. red.: obrázek byl otištěn již v letním čísle loňského ročníku na s. 19.)

Stromy tyto, tvořice dohromady trojhran, uzavíraly jakési prostranství posvátné před kostelem. Tento býval ve stejné výši s okolím; ježto ale často při povodních do něho vnikala voda, byl při přestavbě vnitřek o něco zvýšen, a proto do něj vedou nyní schůdky. Také kruchta byla poněkud změněna a novými varhanami opatřena. Na oltářním obraze Krista na kříži přimalovány dole P. Maria a Maří Magdaléna, což však obraz nepozvedlo, nýbrž opravdu pokazilo a znehodnotilo. Cesta z topolové aleje zatá-

Výřez z katastrální mapy z r. 1860.

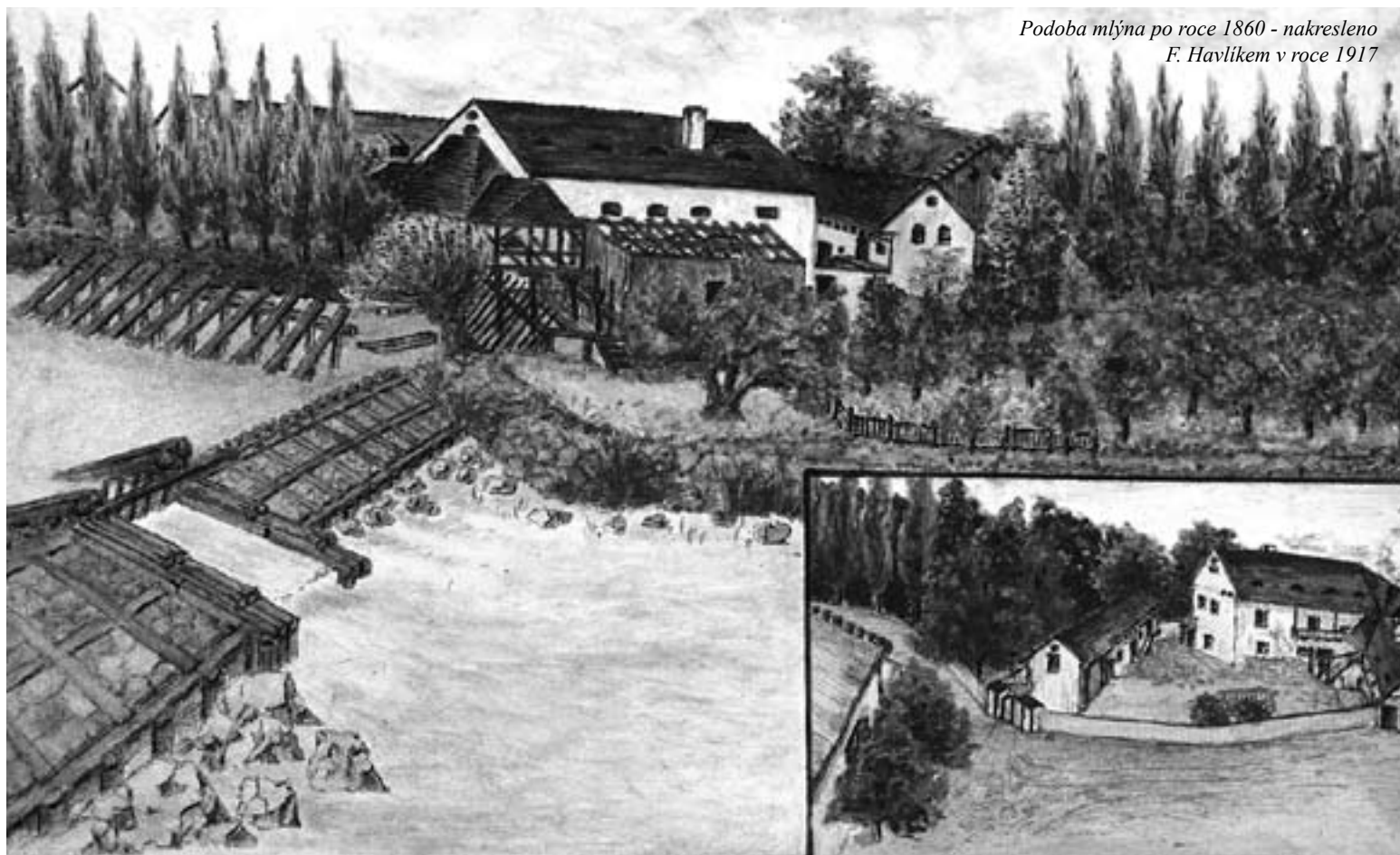

čela se směrem ke dvoru, kde se dělila na odbočku ke mlýnu a dále za mlýn k Letům a na cestu ke dvoru a dále ke Karlíku, či vpravo do obce. Zelinářská zahrádka za statkem u Horáků, či Balounů u č. 45 tu ještě nebyla, stál tu u cesty, jež měla po straně pravé vyhloubený příkop, osamělý hruškový strom, který při zařízení zahrádky padl ostrím sekery, neboť překážel tu postavení plotu. Později stejný osud stihl obě hrušky u vrat stodoly, které však nepřekážely a byly by jen zahrádku z té strany okrašlovaly. Tak se ale stává ve světě, že někdy – a to dosti často – trpívají nevinní, aniž věděli proč.

Nalevo dotkli jsme se vrat vedoucích do dvora mlýna. Odtud pokračovala za sloupkem vrátním ohradní zeď podél cesty dále. Při zdi srovnány ležely dlouhé, silné trámy otesané, pod stříškou před deštěm chráněné, čekající tu v zásobě, až jich snad potřeba bude časem k opravě jezu v řece. Dále byl vchod ke mlýnu pro pěší příchozí, čelní zeď příčného přízemního stavení, pod jehož střechou skladováno bylo seno, a do útrob jeho sklepních sypávány byly v podzimu brambory. Sem zajížděly také povozy, které přivážely neb odvážely obilí do mlýna a odvážely zboží namleté ze mlýna, které

se však také nakládávalo na vozy ve dvoře, zejména když mlýn byl přestavěn na válcový. Dále za mlýnem stávala čile harašící pila a za ní nakupena byla vždy řada špalků a klád, které tu čekaly na seřezání na prkna a navalovány bývaly na pilu po nakloněných dvou trámech, návalcích. Zahrádka nynější tu nebyla, jen větší prostranství neohrazené, při jehož straně k řece stála za pilou stará, požárem, když mlýn vyhořel, poškozená hruška „křestice“, za níž vyčnívala na ostrově stará košatá vrba, jež své štíhlé, palmovité, olistnaté větve do značné výše vypínala a řeku zakrývala. Stará křestice se

časem zmladila a vzrostla také v pěknou korunu s tmavým listem, který se barvou se světle žlutým listem vrbovým dobře mísil. Od křestice napravo při běhu řeky stálo tuším asi 9 silných, vysokých, štíhlých topolů, jež byly jako pokračováním oné řady před kostelem. Za nimi táhla se široká hladina vody, v řece jezem zadržované, na protějším břehu vynořovala se zeleň luční a za dráhou temná barva jehličnatého, do značného vrchu stoupajícího lesa, promísená hojně také lesem listnatým, kterýž na podzim proměňoval se v pestrou harmonii všech barev, které příroda tak božsky dovedla tvořiti. Časem krásné topoly padly, jako ony u kostela neodolaly sekýrám, všecka krása zmizela. Místo před pilou změněno bylo na zahrádku zelinářskou, částečně i ovocnou s ohradní zdí a plotem. I pila zakrátko byla zrušena a na jiné stavení předělána byla. Takže vše dnes je k nepoznání proti tomu, co tu bývalo. Je tu opět zase zeleň, je tu kvítí, které obě člověka živí i oku lahodí – ale nejsou tu již ty nenahraditelné nikdy a ničím, báječně krásné topoly! Za mlýnem opodál ústí do řeky Karlický potok, vroubený olšinami a vrbovím, který obyčejně býval skorem bez vody, jako když žízni, poněvadž jeho voda bývala výše u mostku silničního záhy zachycována a sváděna postranním korytem pod cestou do panské zahrady, kdež jeho vody bývalo potřeba k napájení rybníčku k zalévání. Za ljavců a zjara se však potok také silně rozvodňoval, že mu ani značně vysoké břehy jeho koryta nestačovaly a vody vylévaly se na sousední níže položená pole a zahradu. Dříve zde zahrada nebyla, předchůdcem jejím bývala vrbová nákel, vroubená při břehu řeky vysokými, košatými, do široka rozloženými černými olšemi. Teprve dále k Letům byla štěpnice, která náležela ke statku pana Hrdleho při č. 43, ale i v té po krajích byly vrby a olšiny. Posledním stromem byla silná, košatá a vysoká, krásná hruška „křestice“, o níž se ledy při velkých vodách tříštily a stín její poskytoval v letní době často milý

Podoba mlýna po roce 1860 - nakresleno F. Havlíkem v roce 1917

odpočinek kolemjdoucím. Mezi stromovím na podzim, když se i vrby sklídily a vyřezaly, pásávány tu byly krávy. Zahradu ovocnou namísto vrbin vysázel náš otec, František Havlík, teprve v roce 1860, kteráž v úrodné půdě bujně vzrostla, že se každému v ní líbilo. Bohužel při povodni 1872 vzala zkázu, stromy byly skorem vesměs povaleny, koruny pískem a blátem zaneseny a hluboké jámy vymlety. Stromy musily se pomocí povozů koňmi zdvíhati a rovnati – některý to vydržel, mnoho se jich však rozlámalo. Byla to zkáza děsná a zahrada, ač se stále opravovala, nikdy již nebyla taková, jako ona původní. K zahradě přicházelo se od mlýna cestou, podél níž otec také vysázel řadu hruškových stromů a zahradu švestkovou. Stromy tyto vyběhly do značné výše i šíře, takže koruny jejich se spojovaly se švestkovými stromy na panském poli za stodolami vysázené aleje; nad kamenným, angreštem porostlým tarasem příjemnou, stinnou procházku zde utvořily.

Pěšina odtud po překročení potoka vedla podél řeky, na vysokém, od vod strhaném břehu k Letům, říkalo se po víru. Velké vody zde časem mnoho škod nadělaly, celá pole odplavily, řečiště se stále do břehu více natáčelo, po levé straně pole byly brány a na protějším břehu zase u náklí vrbových nanášen náplav, takže značně jich přibývalo. Přes potok byla lávka přeložena dále, kde břehy potoka byly značně vyšší, a vycházelo se tu na cestu k Letům, zvanou prostřední, která se časem stala vůbec obvyklou. Nedaleko Letů byl u ní postaven kříž dřevěný, takže se také říkalo, že se chodí ke kříži; byla to vlastně cesta polní. K víru pak se přecházel potok potom jen po větších kamenech, které v jeho korytu k tomu účelu byly uloženy.

My děti trávily jsme tu celé dny, hrávaly jsme si v potoce nadříváním vody a stavěním mlýnků, na mlynáře, plavením lodiček vyřezaných z kůry borové, které u pily bývala hojnost (lodičkám, šifům nescházelo ani kormidlo, ani stěžeň), vázá-

ním vorů, které se rovněž po vodě pouštěly a vrátky proplavovaly. Jindy zase dělaly se z vrbovín sáně, vozíky s kolečky, nařezanými z kulatých polen, se žebřinami, ojí, rozvorou a pavézou, na nichž jsme svázeli snůpky. Později zase stavěla se v zahradě hlídačská bouda, při které se prodávalo spadané a sesbírané ovoce, stavěli jsme sušírny v břehu, splétali z proutí a prkének lísky, na kterých se ovoce – švestky – v sušárně opékalo a hned pojídalo. Ohníček vesele plápolal a ta radost, jak kouř pěkně komínem vycházel! Nic nevadilo, že také dusil a v očích štípal – ale byl to skutečný kouř, kouř náš vlastní, proto tak milý. K obraně vystrachala se někde i stará pistolka, neb klíč s dírou, kupec prodával prach i kapsle, tedy žádný strach, střelilo se. Při hře musili jsme ovšem obstarávat také pasení husí, okopání brambor atd. Zvláštní bylo, že také psi po celý den s námi bývali – také si rádi hráli, trpěli, když jsme je do vozíků zapřahali. Děvčata nejraději hotovila panenky, měla jich za chvíli celou školu. Na zaostřené dřívko navlékaly lupeny stromů a travin, zástěrku nahradil květ vličního máku, mantylku list podbělu, plášť větší lupen hořký apod. Kloboučky bývaly z koukolových květů, chrpy, svačce atd. Mladost – radost. Kde jsou ty krásné dny? Teprve za šera vracivali jsme se, zalili ještě okurky a zeleninu v zahrádce, povečeřeli kousek chleba nebo buchty, či placky s mlékem a usnuli pak bezstarostně, připraveny zase na druhý den. Šťastné mládí dítek na venkově, v přírodě. Městské dítě, jež nepřijde do přírody, nepozná tu pravou radost v životě.

Vedle hraní zaučovala se mládež také práci. Donášela žencům a sekáčům stravu, pivo, vodu, větší dítky musily již také o žních prostíratí povřísla, v strništích hráběmi pohrabovati; hrabanku snášeti, jetel, vojtěšku a seno obracet, do kopek dávat. Přitom ostré strniště nohy do krve rozdíralo, ale musilo se všemu zvykat, za chvíli i ta kůže ztvrdla a byla radost z vědomí, že jsou již také k něčemu na světě.

Vrátíme se ze zámlejn do obce a opět se zastavíme na chvíli u mého domova – ve mlýně. Náš tatínek byl zván všeobecně po mlynářsku „pan otec“. Do mlýna přistěhovala se rodina naše v roce 1856 po dřívějším pachtýři panu Konvalinkovi. Tatínek byl předtím nájemcem mlýna v Drnově u Slaného, kde se také valchovalo sukno pro soukeníky ve Slaném, a zaměstnán býval stavbou a výrobou tehdejších dřevěných českých mlýnů, vodních kol apod. Byl zároveň sekerníkem. Také ještě vyráběl kolovraty a přeslice pro hospodyně, neboť všeobecně se ještě zasévalo len a v domácnostech všech se předlo. Sekerníci zasahovali do všech řemesel, musili obráběti dřevo na různý způsob, železo k okování, řemeny a plátna k šití pytlíků výtřasních atd. V roce 1858 stihlo mlýn kruté neštěstí, kdy mlýn do základů – nedávno po jeho vykoupení od řádu křižovníků – vyhořel a pojištěn byl jen nepatrnou částkou. Krom toho byl povodní stržen jez, z kteréhožto příčiny řád mlýn vlastně prodal, nechťelo se mu do drahé stavby. Dítě bylo již tenkrát 9 a počet dále vzrostl na 13. Sedm bylo dcer šest synů; ale všecko bylo zdrávo, všecko pracovalo, hoši ve mlýně, děvčata v hospodářství i na polích, chodívalo se vypomáhati na panském při okrajování řepy – cukrovky – za krky ke krmení dobytku. Tenkrát se lidi za žádnou práci nestyděli, žádné se nevyhýbali, a proto kdo pracoval, pomáhal si k lepšímu budoucnu. Náš tatínek býval samý šprým, samý humor, při vši veliké starosti. Ale i ostatní občané ve vsi bývali veselí, často se při muzice v hospodě zdrželi, tam popili a zazpívali, ale pak se zase do pilné práce zapřahali. V Dobřichovicích bylo na děti vůbec boží požehnání. Rodiny o osmi dětech nebyly žádnou vzácností, bylo jich četně i více, a to nejen ve statcích, ale také u podruhů a řemeslníků i deputátníků. Ve dvorské ratejně bylo dítě, že by byly snad jen ony třídu školní naplnily, kdyby byly všechny přišly. Musí se ale také říci, že nebylo slyšeti o nějaké rozmařilosti kdekoliv, všude panoval pořádek, výcho-

va dítek byla jen k práci a hospodárnosti u bohatších i chudých, také si jedni druhým vzájemně pomáhali. Větší dítky byly posílány na vyučení se řemeslům, mnoho jich tak již vůbec ve světě zůstávalo a domů se již nevrátilo. Dcery dorostlé se provdávaly také obyčejně jinam, než v obci samé, chudší také chodily do služby do měst, neb jiných obcí, kde již také obyčejně zůstaly, a tak veden byl všeobecně život spokojený. Naši rodiče, když zestárlí, odstěhovali se na Smíchov a mlýn převzal syn Karel Havlík, který mlýn částečně přestavěl, stavení hospodářské, jež stálo ve dvoře napříč, zbořil a budovu mlýnskou prodloužil směrem ke kostelu, až k bývalé zdi ohradní. Také strojní zařízení bylo změněno, místo bývalých 4 vodních kol postaveno jen jedno, pila byla zrušena, také nový jez postaven kolmo na břehy, kdežto dřívější, v řece dosud potopený býval šikmý atd. Já poznamenávám o sobě, že jsem studoval a stal jsem se prvním ředitelem místodržitelství účtárny. Při svém zaměstnání byl jsem také mimo jiné účasten při stavbách pro kanalizování řek Vltavy a Labe v Praze a po proudu až do Lovosic. – Pro svoji rodinu sepsal jsem paměti zvlášť, kde také o Dobřichovicích je vše zapsáno obšírněji. Co se naší rodiny tak přesně a přímo netýká, poznamenávám zase zde pro školu a budoucí pokolení, které snad také budou zajímati poměry a život v obci, jaký měli jejich předchůdci, kteří neměli svobodnou svoji vlasť a říši, ale žili v porobě cizí – rakouské – vídeňské. Soudím, že bude vše jinak, budou poměry jiné, výchova dítek a celého pokolení jiná – to, co dnes je ještě v paměti s námi, se z většího dílu, co není zapsáno, ztratí, zapomene. Není tu vše, co bych chtěl zapsati, je to jen nepatrná část, náčrtek života, stín, dle něhož dá se přece posouditi, jak tu bývalo. Jiní zapisou zase paměti své, a tak nebudou Dobřichovice snad zapomenuty, co a jak v nich bývalo, v štěstí i neštěstí, v blahobytu a nouzi.

(Pokračování)

Zaznamenala Jana Váňová

JAN REIMANN

Z KARLÍNA NA PŘÍKOPY A PŘES KARLOVY VARY, BERLÍN, VARŠAVU, MOSKVVU, PETROHRAD A VÍDEŇ AŽ DO DOBŘICHOVIC

Vážení čtenáři, po delší odmlce se vracíme k volnému cyklu portrétů zajímavých osobností, které žily v Dobřichovicích či měly k naší obci bližší vztah. K dnešnímu setkání se zlatníkem a šperkařem Janem Reimannem nás přivedla paní PhDr. Dana Stehlíková, kurátorka sbírek zlatnictví a Lapidária z Oddělení starších českých dějin Národního muzea v Praze, která mj. napsala *Encyklopedii českého zlatnictví, stříbrnictví a klenotnictví*, vydanou nakladatelstvem Libri v Praze roku 2003. Na Reimannův zanedbaný hrob na hřbitově v Karlíku upozornil pan PhDr. Karel Otavský a vloni na podzim ho společně s dr. Stehlíkovou vyčistili. Obrátili se pak na Společnost Dobřichovice s prosbou o bližší informace o životě rodiny Jana Reimanna v Dobřichovicích. V archivu, který shromažďuje Jana Váňová se svými spolupracovníky, jsme vyhledali další zajímavé údaje o životě Reimannových v naší obci, kterými doplňujeme to, co už jsme v Kukátku o paní Reimannové psali v letech 2002-2004. Rovněž paní dr. Stehlíková doplnila údaje, jež v encyklopedii chybějí. Nyní Vám předkládáme dva nové komplementární texty o slavné kariéře Jana Reimanna i o jeho životě v Dobřichovicích. Doplnujeme je obrázky karlické hrobky Reimannových a ukázkou prací Jana Reimanna.

JM

REIMANNOVÉ ZLATNÍCI, STŘÍBRNÍCI A PODNIKATELÉ

Reimannové patřili k významným uměleckým a řemeslnickým firmám české historie, jejichž osudy se v závěru 19. století spojily s Dobřichovicemi a Karlíkem.

Zatím přesně nevíme, odkud přišel zakladatel rodinné firmy zlatníků a stříbrníků, Jan Reimann starší; téhož jména byli v době baroka zlatníci olomoučtí. V roce 1849 složil mistrovskou zkoušku u pražského cechu a založil dílnu v Karlíně. Již v době jeho tovaryšské služby, v roce 1843, se mu narodil stejnojmenný syn. Tehdy mladé pražské předměstí sice poskytovalo dostatek místa pro řemeslnický provoz, ale převážně dělnické obyvatelstvo z tovární čtvrti na nákup klenotů nemělo a dávalo přednost laciné bižuterii. Proto si Reimannova firma kolem roku 1880 (pravděpodobně již pod

vedením syna) otevřela obchod v luxusní zóně Prahy, na Ferdinandově třídě (dnešní Příkopy) v domě č. 25 (č.p. 958/I), kde sídlila Všeobecná banka česká, s průchodem na Ovocný trh - později nazývaným Rathova pasáž. V 90. letech 19. století Reimannovo klenotnictví na Příkopech přesídlilo dokonce do přepychového prostředí rokokového Sylva - Tarroucova paláce č. 10. Kromě Prahy si Jan mladší a bratr (?) Karel Reimannové postupně zřizovali pobočky s obchody v lázeňských městech: roku 1883 v Karlových Varech, Mariánských Lázních a v Teplicích, dále v letech 1881-1914 ve Vídni.

Měřítkem prestiže firem byla účast na světových a zemských výstavách. Reimann s úspěchem vystavoval granátový šperk roku 1891 v ústředním pavilónu Všeobecné

Perleťová galanterie s českými granáty a psací souprava, věnované J. Reimannem jeho příteli F. L. Riegrovi. Foto: Dr. Dana Stehlíková

zemské jubilejní výstavy v Praze roku 1891, podobně jako roku 1895 na Národopisné výstavě. Největší mezinárodní ocenění firma zaznamenala krátce po mistrově smrti roku 1900 na Světové výstavě v Paříži. Tehdy Reimannovy obchody působily v Berlíně, Varšavě, v Moskvě a v Petrohradu na Něvském prospektu, výrobky dodával také do Oděsy. V obou ruských metropolích firma sídlila v sousedství slavných klenotníků, jako byl Fabergé. Reimannovo extenzivně bohaté dílo zahrnuje ponejvíce práce „retromódy“ s rysy pozdního historismu. V jeho šperku se projevila také módní emblematika technického pokroku, reprezentovaná miniaturní lokomotivou, bicyklu či ozubeného kola. Za ohlas Národopisné výstavy z roku 1895 považujeme stylizovaný lidový ornament s květy, zejména ve filigránu, v měděných či zlatých aplikách s českými granáty a almandiny. Souběžně ovšem pokračoval ve velkosériové dílenské produkci komerčního zboží pro střední vrstvy společnosti. Dochovaly se četné granátové, filigránové i jiné šper-

ky, upomínkové předměty, dózičky, kazety a knižní desky, pro něž je příznačná velmi křehká a bohatá dekorace, která spíše brání funkci předmětu. Soupravy nápojového skla obsahovaly karafu a číše ovinuté drátěnou montáží v podobě šípkového keře s českými granáty jako šípky. Příklad vystavený v Muzeu českého granátu v Třebenicích u Litoměřic pochází z majetku překladatelky a básničky Marie Calmy. Špičky na cigarety z jantaru, kuřácké a psací soupravy řezané z perleti měly opět výzdobu z českých granátů: jednu kazetu psacích potřeb Reimann daroval roku 1898 k osmdesátinám poslanci, advokátovi a národnímu buditeli Františku Ladislavu Riegrovi, k jehož rodinným přátelům patřil (dnes je v Národním muzeu v Praze, viz obr.). Pro Riegrovu ženu Marii, dceru historika Františka Palackého, zhotovil soupravu granátových šperků, která je k vidění v Muzeu Českého ráje v Turnově.

Reprezentativní kolekci tří desítek „exportních klenotnických prací“, zejména granátových šperků a galanterie s využitím perleti, skla a jantaru do sbírek Národního muzea v Praze darovala vdova Luisa Reimannová, tehdy již provdaná Lorenzová, s uvedeným bydlištěm na Riegrově nábřeží 64 v Praze na Novém Městě. Další šperky této firmy zakoupilo Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze a Moravská galerie v Brně. Granátové šperky Reimannova závodu dodnes vlastní stovky majitelů a muzeí, měli jsme příležitost je identifikovat také u amerických potomků českých emigrantů v Cedar Rapids ve státě Iowa. Po otcově smrti firmu pod jeho jménem vedla pravděpodobně vdova Luisa, až do 1. světové války v Praze. Na Staré louce v Karlových Varech a na Reindorfasse ve Vídní vedl obchody do roku 1914 Karel Reimann (bratr?), který zaznamenal poslední úspěch firmy dámskými pásky, bižuterií a jinými předměty roku 1910 na vídeňské výstavě umění s loveckou tematikou.

Dana Stehlíková, Národní muzeum, Praha

JAN REIMANN A JEHO RODINA V DOBŘICHOVICÍCH

Zlatník Jan Reimann (*1843 - † 1899) s chotí Aloisíí, roz. Pažoutovou (*1861 - †1938) koupili od MUDr. Františka Vericha, lékaře z Karlína, a jeho ženy Johannny v Dobřichovicích letní vilu č. 110. Nachází se nad schůdky u železničního přejezdu před nádražím mezi vilou Pellé a bývalou vilou Gustava Svojsíka. Vilu rozšířili o přístavbu. V roce 1915 vdova p. Aloisie Reimannová, provdaná tehdy již za Ing. Jindřicha Lorenze, vilu prodala Ing. Hynku Putzovi, strojnímu konstruktérovi a spoluvlastníku známé pražské továrny Koh-i-noor. Po něm vilu vlastnil Vojtěch Putz.

Dva synové Jana a Aloisie Reimannových, Zdeněk a Závíš, si Dobřichovice v dětství natolik oblíbili, že si tu rovněž pořídili letní sídla.

Zdeněk Reimann (*1880 - †1945) si dal u tenisových dvorců pravděpodobně v roce 1934 postavit vilu č. 413. Jeho manželka byla operní pěvkyní, pocházela z Ruska a používala pseudonym Viren. Pozdějším majitelem vily byl prof. Zdeněk Daneš, který ji odkázal Rytířskému řádu křížovníků s červenou hvězdou. Zdeněk Reimann měl dva syny Martina a Zdeňka.

Závíš Reimann spolu se ženou Marií koupil v roce 1932 od Lea Heinekeho, úředníka finanční správy v.v., právě dokončenou novostavbu č. 351. Nachází se v ulici Pod nádražím. (U Berounky nedaleko lávky.) Nyní v ní žije rodina Bartůňkova. Manželé byli bezdětní.

O paní Luise Reimannové - Lorenzové jsme se v Kukátku již dvakrát zmiňovali (v č. 4/2002 na s. 21 a v č. 4/2004 na s. 16). V roce 1900 upsala místní škole 100 zlatých k uctění památky zemřelého manžela Jana Reimanna. Úroky ke dni jeho úmrtí sloužily k nákupu školních pomůcek. Škole darovala rovněž 50 zlatých, které chyběly k zakoupení harmonia. V srpnu

1916 upsala na 4. válečnou půjčku 1000 zlatých u Zemské banky na 40 let. Úroky měly být použity ve prospěch dobřichovických válečných sirotků a darovaná suma po uplynutí lhůty měla posloužit obci. Paní Luisa Reimannová je pohřbena spolu s prvním manželem na kralickém hřbitově v hrobu č. 383 (viz obr.).

Jana Váňová

*Hrob Reimannových na hřbitově v Karlíku.
Foto: Dr. Dana Stehlíková*

FIXA

stavební firma

VEŠKERÉ
STAVEBNÍ
PRÁCE

VODA-TOPENÍ
PLYN

ELEKTRO

☎ 603 427 491

e-mail: premysl.fixa@atlas.cz

---

www.firmafixa.cz

Březen:

18. 3., neděle, 20hkoncert - **IRISH DEW** – keltská hudba (Sál dr. Fürsta)

(vstupenky v předprodeji již nyní v knihovně a na městském úřadě)

31. 3. sobota, 14-19h**Velikonoční tradice na zámku** – pletení pomlázek, košíků, pečení jidášů, trhovci, živá historická hudba**indický tanec skupiny Damaru** – hodi-nové představení

Duben:

12. 4., čtvrtek, 17h**cestovatelská beseda – Bolívie** (připravil K. Wolf), Sál dr. Fürsta**14. 4., sobota****Historický jarmark kumštu a řemesel na zámku** – (pořadatel - skupina historického šermu Nevers z Černošic)**28. 4. sobota 20h****Divadlo BUCHTY A LOUTKY tentokrát pro dospělé!!! TIBET**

(Sál dr. Fürsta) vstupenky v předprodeji již nyní v knihovně a na městském úřadě)

Od 1. 4. bude po tři týdny v prostorách zámku probíhat výstava obrazů a keramiky paní Svozilové

ROZHOVOR

Andrea Hrubá

Již více než 15 měsíců má dobřichovický kulturní život nového dramaturga. Rukopis **ANDREY HRUBÉ** ostatně je natolik výrazný, že nemohl uniknout pozornosti i těch, kteří preferují jiné trávení volného času než návštěvu kulturních a společenských podniků. 15 měsíců je jistě dostatečně dlouhá doba k jakémusi ohlédnutí, zamyšlení i snad hodnocení. Redakce Kukátka byla tedy logicky zvědavá na její pocity a zkušenosti po prvním roce působení a položila jí několik otázek.

Kukátko: *Od prosince 2005 jste se po vítězství v konkursu ujala dramaturgie většiny dobřichovických kulturních podniků. Když se teď, po více než roce, podíváte do imaginárního zpětného zrcátka, jaký máte pocit? Co se Vám podle Vás obzvláště podařilo? Jaké byly radosti? Byla i zklamání?*

Andrea Hrubá: Mám radost, že se nám společně s Veronikou Podzimkovou podařilo sehnat sponzory pro financování stánového divadla ANPU, které jsme v červnu loňského roku na týden pozvali. Zklamalo mě Křeslo pro hosta. I přes zajímavé hosty, mezi kterými byl i herec Pavel Landovský,

režisér Igor Chaun, Helena Třeštková aj. byla návštěvnost tak malá, že jsem se rozhodla tento pořad zrušit. Na druhé straně je zájem o cestovatelské besedy spojené s promítáním. Vždy se člověk něco zajímavého dozví a na plátně shlédne úžasnou krajinu z jiného kontinentu. Nadchlo mě povídání o Grónsku. Věděl jste, že slovo nanuk pochází z Grónštiny a v překladu znamená lední medvěd?

K: *S jakými problémy jste se musela nejvíce potýkat?*

A. H.: Celkově bych kulturní pořady rozdělila na dvě části. Menší jednovčerní či odpolední akce, jako koncerty, besedy, divadélka a pak ty větší, které většinou neorganizují já, jen pomáhám s přípravou. S většími akcemi je vždy více práce a pokud byly v mojí organizaci, poučila jsem se, že je lepší vzít si na výpomoc několik brigádníků, než dělat fyzickou práci při pár lidech a pak si celou akci ani neužít. U koncertů jsem se občas setkala s managery, kteří požadovali příliš vysoké honoráře, je to jejich právo, ale s ohledem na rozpočet, jsem se postupem času musela naučit přimět managery jít s cenou dolů.

K: *Vaše dramaturgické schéma vznikalo hlavně „za pochodu“ a nemohlo tomu být v dané situaci ani jinak. Osvědčilo se Vám? Chystáte něco nového? Jaké zajímavé osobnosti byste chtěla oslovit a jaké zajímavé hosty máme šanci u nás přivítat?*

A. H.: To, co přijde náhle nebo jen tak vyplyne ze situace, je ve výsledku někdy lepší než dlouho připravované akce. Tak tomu bývá u besed, prostě někdo zavolá, že by rád přijel popovídat o zážitcích z cest, pustí film a je z toho příjemný večer, z kterého si lidé odnesou zase něco nového.

Pravidelně k nám jezdí divadelní soubor Buchty a loutky s dětskými představeními. Na duben jsem je pozvala s představením TIBET, které je tentokrát určeno dospělým a starším dětem. Takže to je tak trochu novinka. Co se týče osobností, napadá mě cestovatel pan

Wolf, který přijede v dubnu přijede popovídat o Bolívii a v květnu také o Tibetu.

Letos připravujeme s občanským sdružením Náruč „Velikonoční tradice na zámku“. Rádi bychom, aby proběhly v podobném duchu jako dětský vánoční jarmark. Týž večer proběhne ve velkém sále taneční představení skupiny Damara, která se zabývá indickým tancem.

K: *Jaká byla návštěvnost jednotlivých podniků a lze alespoň odhadem po roční zkušenosti načrtnout pro Dobřichovické schéma toho, co se někdy nazývá cílovými skupinami? Návštěvníky, kteří spolehlivě zareagují na určitý typ pořadu či konkrétního hosta, soubor a pod.? Lze to předvídat?*

A. H.: Hodně záleží na termínu. Květen a červen byl na účast všech menších akcí nejslabší. Na druhé straně ale například diskusní večery měly vždy příjemnou komorní atmosféru, při které se dobře povídalo. Stále narůstající zájem je o dětská představení. Chodí od třiceti do sta lidí. Nejoblíbenější je Malé divadélko Praha, naposledy zde hráli v únoru pohádku o Karkulce a pak samozřejmě divadlo Buchty a loutky.

Vstupenky na všechny kulturní akce jsou k zakoupení vždy na místě a v případě některých koncertů případně jiných akcí, kde předpokládáme větší zájem, dávám vstupenky do předprodeje. Zakoupit je můžete v knihovně a na městském úřadě buď u mě nebo u paní sekretářky Vojířové. V současné době jsou v předprodeji vstupenky na koncert skupiny IRISH DEW (18. 3. ve 20h - Sál dr. Fürsta) a dále pak také na divadelní představení TIBET (28. 4. ve 20h. - Sál dr. Fürsta).

K: *Jak jste „přežila“ minulý kulturní rok po finanční stránce? Můžete dnes říci, zda a za jakých podmínek se v Dobřichovických uspořádáná akce tzv. zaplatí? A dá se plánovat finanční aspekt dopředu? Mimo chodem: jaká je ekonomická báze pro kulturu v r. 2007?*

A. H.: Každá kulturní akce pořádaná kulturním centrem se hradí z rozpočtu vyhrazeného pro kulturu, zároveň se platí vstupné, to ale téměř nikdy nepřevyší honorář. V loňském roce jsme utratili v kultuře 600 000,-, do čehož kromě honorářů spadají platy brigádníků, pronájmy, služební telefonáty a další výdaje spojené s organizací. Příjmy činily 100 000,-. Do těchto financí nespádají Vinařské slavnosti, jejímž hlavním organizátorem je město. Náklady na slavnosti jsou pokryty z výnosů za vstupné, poplatků vinařů, dotací a sponzorských darů, takže nijak významně nezatěžují rozpočet města. Rozpočet pro kulturní centrum na rok 2007 je opět 600 000,-.

K: V obci i v blízkém okolí se věnují pořádání kulturně společenských podniků také jiní organizátoři. Spolupracujete s nimi nějak a pokud ano, jak se Vám s nimi spolupracuje?

A. H.: S okolními obcemi a městy si posíláme kulturní přehledy a navzájem si vyvěšujeme plakáty na naše akce. V Dobřichovicích mám na starosti rezervace kulturních akcí a svateb na zámku, takže jsem v kontaktu s lidmi, kteří od loňského roku v zámku pořádali výstavy, koncerty, či jiné akce. Za Městský úřad Dobřichovice mohou říci, že si ceníme pana Frýdla, který přichází s úžasnými divadelními nápady na zámku, které také dokáže dotáhnout do konce. Mám dobré zkušenosti s Kopačkovými – pořadatelé historického jarmarku kumštu a řemesel, který se pomalu stává v Dobřichovicích další tradiční akcí. Vždy když je potřeba, „dohazujeme“ si s Tomášem Kopačkou navzájem kontakty na různé umělce.

K: Děkujeme za rozhovor a přejeme dobrý rok 2007.

RYBOVA MŠE, JAK JI ZNÁME I NEZNÁME

Karlický kostel sv. Martina a Prokopa na Štědrý večer a zejména pak dvorana Českého muzea hudby v Praze o den později, na Hod Boží vánoční, se staly svědky vpravdě pietní události. Soubor Ludus musicus na obou místech v rámci loňského vánočního muzicírování provedl všem jistě notoricky známou Rybovu slavnostní českou mši, známou obecně jako „Hej, mistře, ...“. To samo o sobě je vlastně už jakoby tradicí a snad by to v dlouhé řadě „Rybovek“, které soubor za léta své existence provedl, ani nebylo nutno připomínat. Proč se tedy u těchto provedení zastavujeme? Protože byla unikátní. Cosi se uzavřelo, završilo. Po letech zkoušení (možná se ještě najdou pamětníci prvních provedených úryvků z Rybovy mše při vánočních koncertech začátkem 90. let minulého století na

schodech dobřichovické školy) a pečlivého bádání v archivech a po podrobném studiu nejstarších opisů Rybovy mše uvedl vedoucí souboru František Běhounek tentokrát versi, která byla očištěna od nánosů úprav (a buďme při vši úctě k předchůdcům upřímní - i chyb, přehlédnutí a zjednodušení) těch, kdo ji tradičně po desetiletí uváděli či vydali. Návratu k původnímu tvaru a podobě bylo bezpočtu, ať už vezmeme v úvahu notový zápis či připomeneme textovou podobu. Snad nejvýrazněji ale působilo nástrojové obsazení, které bylo v plné míře představeno při pražském koncertu. Tedy rekonstrukce takového obsazení, které předepsal sám autor J. J. Ryba a které vycházelo velmi přesně nejen z dobové estetiky, ale zajisté také z možností rožmitálského (a pak vlastně běžného venkovského) kůru. Známa a oblíbená

mše tak zazněla v nečekané svěží kráse. Okouzila prostotou, ale nepřipravila posluchače o krásu musiky a bohatství hudebních nápadů. A svým návratem k původní podobě se přiblížila srdcím a vkusu dnešního posluchače možná víc, než romantizované verze dosud uváděné.

Ještě z jednoho důvodu je dobré se o tomto provedení zmínit. Uvedení takového díla a v takové kvalitě, se špičkovými sólisty i instrumentalisty, podložené navíc stovkami hodin badatelské práce, studia, zkoušek, tedy veliké práce všech zúčastněných má i svůj ekonomický rozměr. A při větší snaze a umu aktérů nemá šanci si na

sebe vydělat. Logická rada: sponzoring. Je dosti skeptiků, kteří tvrdí, že na t.z.v. vážnou hudbu hledat zde, v Dobřichovicích, mimo metropoli, sponzoring je prakticky marná snaha. Ale ona není a toto uvedení Rybovy mše je toho důkazem! Oni se totiž našli. A našli se v Dobřichovicích i v okolí! A také díky jejich pomoci se mohl projekt uskutečnit a potěšit spoustu dalších lidí, kteří na obě provedení přišli! Patří tedy sponzorům upřímné poděkování. A je také třeba je uvést: byli to: Město Dobřichovice jako hlavní sponzor a pánové Z. Žáček (Supermarket Lety) a Marek Podlipný (Plyn Bouda).

JM

KAM NA VÝSTAVU SOCHAŘE PETRA VÁNI? JISTĚ DO JÍLOVÉHO!

Karlického sochaře Petra Váňu, žáka prof. S. Kolíbala, si mnoho čtenářů vybaví třeba v souvislosti s obnovením mariánského sloupu na pražském Staroměstském náměstí, stejně jako v souvislosti s řadou prací, s nimiž se setkávají v prostorách mnoha kaplí, kostelů, chrámů, či klášterů a na svých cestách českými městy. A také v souvislosti s řešením problémů, které sužují Národní muzeum, zejména s restaurováním sousoší dvou postav - Géníů z průčelí hlavní budovy. A samozřejmě také v souvislosti s dobřichovickým sochařským symposiem *Cesta mramoru* (blíže na adrese: <http://symposium.fabian.cz>). Nyní bychom Vás chtěli pozvat na jeho velice zajímavou výstavu. Autor jí dal název *Sochy a příběhy* a můžete ji navštívit nedaleko, v regionálním muzeu v Jílovém u Prahy. Výstava již běží a otevřena bude do 25. března, a to denně od 9 do 12 a od 13 do 16 hodin, samozřejmě kromě pondělků. Muzeum

snadno najdete, je to kamenný dům zvaný Mince, který se nachází v dolní části třeba v souvislosti s obnovením mariánského sloupu na pražském Staroměstském náměstí, stejně jako v souvislosti s řadou prací, s nimiž se setkávají v prostorách mnoha kaplí, kostelů, chrámů, či klášterů a na svých cestách českými městy. A také v souvislosti s řešením problémů, které sužují Národní muzeum, zejména s restaurováním sousoší dvou postav - Géníů z průčelí hlavní budovy. A samozřejmě také v souvislosti s dobřichovickým sochařským symposiem *Cesta mramoru* (blíže na adrese: <http://symposium.fabian.cz>). Nyní bychom Vás chtěli pozvat na jeho velice zajímavou výstavu. Autor jí dal název *Sochy a příběhy* a můžete ji navštívit nedaleko, v regionálním muzeu v Jílovém u Prahy. Výstava již běží a otevřena bude do 25. března, a to denně od 9 do 12 a od 13 do 16 hodin, samozřejmě kromě pondělků. Muzeum

JM

POZVÁNKA NA FOTBALOVÉ JARO

TABULKA SKUPINY A1A OKRESNÍHO PŘEBORU

Tým	Zápasy	+	0	-	Skóre	Body (Prav.)
1. Lety	14	9	3	2	40:20	30 (9)
2. D. Břežany	14	8	3	3	39:16	27 (6)
3. Choteč	14	9	0	5	44:33	27 (6)
4. Dobřichovice	14	7	3	4	26:15	24 (3)
5. Černošice	14	7	3	4	21:26	24 (3)
6. Jeneč	14	7	2	5	31:21	23 (2)
7. Úhonice	14	6	4	4	37:30	22 (1)
8. Průhonice	14	6	2	6	20:20	20 (2)
9. Holubice	14	6	1	7	24:29	19 (-2)
10. Č. Újezd	14	5	3	6	26:27	18 (-3)
11. Jinočany	14	4	5	5	25:23	17 (-4)
12. Jesenice B	14	4	4	6	27:29	16 (-5)
13. Zlatníky	14	2	1	11	15:49	7 (-14)
14. Rudná	14	0	2	12	15:52	2 (-22)

(Zdroj: webové stránky ČMFS)

Ano, vážení sportovní příznivci, tak jsme se zase dočkali! Jaro je tu a lidé šílí, řečeno slovy jedné písně. Naše kroky však nepovedou na Petřín, který je ostatně příliš daleko, nýbrž na naše hřiště v areálu Sokola, a šílenství, jež tam propukne, nebude erotické, nýbrž fotbalové.

Ale nebojte se, o vzrušující okamžiky určitě nepřijdete, všechna naše družstva mají o co hrát, a zvláště pak A tým dospělých si na podzim vedl poměrně úspěšně, takže jeho startovní pozice do jarních odvet je velice nadějná. Je na 4. místě se ztrátou pouhých šesti bodů na vedoucí tým okresního přeboru, družstvo FK Lety. Což znamená, že boj o čelo tabulky ani zdaleka není rozhodnut a stát se může cokoliv. O případný postup či o co nejlepší postavení v tabulce se řádně „popere“. Situaci může ovlivnit i momentální sportovní forma.

Proto se náš tým pilně připravoval celou zimu jak venku, tak pod střechem v hale Bios. Součástí tréninkového programu byla i účast na dlouhodobém zimním turnaji na umělé trávě čtvrté generace v Radotíně.

Zde se zrodilo i několik zajímavých výsledků, které sice nemůžeme přeceňovat, ale rozhodně nás potěšily. Dobřichovičtí fotbalisté porazili 3:2 Novou Ves pod Pleší a favorizovaný Český lev Beroun 3:1. Domácímu pořádajícímu týmu SC Radotín udělili naši hráči lekci v poměru 6:2. Juniorskému týmu SK Motorletu v hezkém zápase podlehli 2:3, ale největší radost nám udělali přesvědčivým vítězstvím 5:1 nad FK Lety. Utkání mezi oběma odvěkými rivaly přineslo pohlednou kopanou, ačkoliv oba týmy nastoupily v kombinovaných sestavách. Dobřichovice však svého soupeře jasně přehrávaly a zápas se chvílemi měnil v exhibici, když naši vtipnými kombinacemi „školili“ bezradné protihráče. Prostě: na topole podle skal zelený mužik netleskal (rozuměj: skalní fan- da FK Lety v zelené klubové barvě ...) Lety byly totiž „zralé“ na 10 až 15 gólů. Naši hráli v pohodě a v poločase za stavu 4:0 dal trenér Klouček šanci náhradníkům a zahráli si i dorostenci Karel Šlapák a Štědranský. V brance netradičně chytil Ota Rosol. Škoda jen, že to nebylo mistrovské utkání, kte-

ré bude samozřejmě mnohem důležitější. V době uzávěrky turnaj pokračoval dalšími zápasy, takže konečné pořadí ještě nebylo známo. Bez ohledu na celkový výsledek byl však turnaj rozhodně přínosem. I proto, že jsme mohli vidět v akci několik nových posil, které k nám přišly z klubů Meteor Praha, Tempo Praha a Čechoslován Chuchle a které se jeví velmi dobře. Zdá se, že „áčko“ má asi nejkvalitnější kádr za poslední léta. Jarní mistrovské zápasy budou více než zajímavé a půjde o hodně ...

Začínáme v sobotu 31. března v 16:30 hodin na našem hřišti proti Sokolu Holubice.

Mládežnické celky zahajují soutěže až během dubna. A i v jejich zápasech je na co se dívat. Vždyť třeba v žácích máme nejlepšího střelce v okresním přeboru, Evžena Nesrovnala, řada talentovaných chlapců je i v přípravce.

Přijďte se podívat a povzbudit naše hráče. Na shledanou na fotbale!

Za oddíl kopané
Miloslav Omáčka

ZÁVĚR VOLEJBALOVÝCH SOUTĚŽÍ SE BLÍŽÍ

Základní část první volejbalové ligy mužů skončila koncem ledna, z její závěrečné tabulky je vidět, že naši muži si vedli úspěšně. (Číslo v jednotlivých řádcích udávají postupně počet výher, počet proher, skóre a počet bodů.)

1. ČZU Praha	17	3	53:25	37
2. Dobřichovice	15	5	54:23	35
3. Brno B	13	7	47:28	33
4. Č. Budějovice	13	7	51:35	33
5. Staré Město	13	7	46:33	33
6. MFF Praha	11	9	41:38	31
7. Chomutov	8	12	28:46	28
8. Uničov	7	13	35:45	27
9. Jablonec n.N.	5	15	23:48	25
10. Havířov	4	16	26:50	24
11. Č. Třebová	4	16	20:53	24

(Družstvo Lužiny bylo ze soutěže v jejím závěru vyloučeno pro neoprávněný start hráče v několika utkáních.)

Začátkem února byla sehraána zahajovací utkání v play-off, kam postoupilo prvních osm družstev ze závěrečné tabulky základní části; tato utkání se hrají na tři vítězné zápasy. Naši muži v nich třikrát poměrem 3:0 na sety porazili Chomutov a postoupili do semifinále. Kromě nich postoupila družstva ČZU Praha (vítězstvím 3:0 nad Uničovem), MFF Praha (vítězstvím 3:1 nad Brnem B) a Staré Město (vítězstvím

3:1 nad Č. Budějovicemi). Semifinálová utkání začínají 2. března, takže v době, kdy čtete tyto řádky, jsou jejich výsledky již známé. Podaří-li se našim postoupit do finále – v což v současné době všichni doufáme – utkají se v něm s vítězem druhé semifinálové dvojice o přímý postup do extraligy. Držme našim hochům palce a přijďme je povzbudit!

Ve druhé volejbalové lize jsou v polovině února naše ženy na 5. místě z deseti účastníků, a to se třinácti vítěznými a patnácti prohranými zápasy a se ziskem 41 bodů. O bod před nimi je družstvo Děčina, šesté Neratovice mají také 41 bodů. Do konce soutěže sehrají naše ženy už jen dvě domácí utkání – 3. 3. se Spartakem Ústí n. L. a 17. 3. s Mostem.

V krajském volejbalovém přeboru 1. třídy je k 17. únoru naše B družstvo mužů na třetím místě se dvoubodovým odstupem na první Kralupy a s jednobodovou ztrátou na druhý Nymburk. Na domácím hřišti už budou hrát jen dvakrát – 10. 3. s Nymburkem a 17. 3. s Benešovem.

HgS

ORIENTAČNÍ BĚH

Těsně před hromadným startem jedné ze tří skupin v Kytíně.

Doběh našich závodnic do Kytína. obě fotografie: T. Rusý

Po skončení regulérních závodů podzimní sezony se oddíl OB TJ Sokol Dobřichovice zúčastnil ještě tradičního závodu s migrujícími kontrolami dne 17. 11. 06 na Točné (u Prahy). Potom se již čekalo na sníh, ale ten již do konce roku nepřišel a v protikladu s předchozím rokem se pak po celou zimu mohlo u nás na Hřebenech nejvýše tak tři dny na lyže. Ale i na horách byly podmínky nepříznivé. Tak se i naši závodníci, kteří se v předchozích letech účastnili lyžařských orientačních běhů, letos žádného nezúčastnili. Také naše tradiční lyžařské soustředění v Krušných Horách se příliš nevydařilo, a to hlavně pro nekvalitní sněhové podmínky. Za poněkud lepšími podmínkami se jezdilo do Německa.

Velmi teplou zimu náš oddíl ale využil jinak. Účastnili jsme se závodů „Pražské

zimní ligy“ (PZL), což jsou tréninkové závody na provizorních mapách pro udržení kondice přes zimní období. První závod PZL v Kytíně dne 7. ledna pořádal náš oddíl za vedení Ant. Procházky (viz obrázky). Potom jsme byli na závodech PZL 21. ledna v Bojově, 10. února v Zahořanech (u Berouna) a 17. února v Kamenných Žehrovcích.

V březnu bude ještě několik tradičních přípravných závodů a koncem tohoto měsíce již začnou regulérní závody zařazené do jarního žebříčku středočeské oblasti.

M. Cupák

Koupíme byt v lokalitě Dobřichovice, Černošice, Řevnice - minimálně 3+kk, nejméně 70m², do OV, s možností platit hypotékou. Prosím, kontaktujte 606456660

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 12 000 Kč (4 x 3000 Kč)

* A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)

* A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)

* A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč

Partner získává výhodu zhotovení inzerátu zdarma, PR článek, logotyp a poděkování v tiráži. Další možné výhody po dohodě.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny. Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: radim@zurek.info / mobil: 732 440 808

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200,- Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250,- Kč/hod.
pronájem piana	50,- Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50,- Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50,- Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice

Ing. Magda Havlíková

tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

STAVEBNÍ MATERIÁLY

Dobřichovice, Pražská 819

ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000, 257 710 141 FAX 257 710 143

dobrichovice@stavebniprodej.cz

SPORTOVNÍ CENTRUM OLYMPIA

RESTAURACE • KLIMATIZOVÁNO • HLÍDANÉ PARKOVIŠTĚ

FITNESS AEROBIC BOWLING SPINNING

hlídání dětí • masáže • solária • sportshop • whirlpool • sauna • kadeřnictví • kosmetika

Otevřeno denně od 9 hodin

Olympia Wellness, K. Mašity 409, 252 31 Všenory

Tel: 257 710 249, 257 711 071, 777 938 809, fax: 257 711 588, e-mail: olympia@login.cz

FITNESS

www.olympwel.cz

SQUASH

GOLF

BOWLING

FEMAT®

spol. s r. o.

AUTOSALON ŠKODA AUTOBAZAR PRODEJ ND SERVIS

Prodej nových vozů

4 modelové řady

ŠkoFIN

www.femat.cz

NABÍDKA PRÁCE

Z-INVEST spol. s r.o.

Autorizovaný servis v P-5 přijme automechaniky na nákl. a užit.vozidla. Nástup možný ihned, podmínky dle dohody. Praxe výhodou.
Tel.: 724 067 561 - Ing.Holba nebo e-mail: holba@z-invest.cz

Spol. s.r.o. v P-5 hledá finanční účetní. Nástup možný ihned. Práce v mladém kolektivu. Životopisy zasílejte na e-mail: zvireci@z-invest.cz nebo na fax: 251617269, tel: 724067559 - p.Zvířecí

Ladění, údržba a opravy

Klavírů a Pianin

poradenství při nákupu a prodeji

Kontaktní adresy :

Jan Krásl
Strmá 139

tel.: 776 217 429

Dobřichovice 25229

603 894 402

Email: ladeniklaviru@email.cz

AUTOBAZAR

e-mail: bazar@femat.cz • Tel.: 737 287 352

ZÁRUČNÍ A POZÁRUČNÍ SERVIS

- veškeré mechanické opravy vozů ŠKODA
- profesionální pneuservis
- rovnání karoserií na laserové stoličce CELETTE
- rovnání obtížně dostupných míst přístrojem DECASPOT
- příprava vozů pro STK včetně zprostředkování STK
- měření emisí – benzín i diesel, montáž sad mobilních telefonů
- možnost zapůjčení náhradního vozidla
- mobilní servis a odtažení nepojízdného vozidla
- vyřízení pojistné události v případě havárie
- prodejna originálních náhradních dílů a příslušenství ŠKODA

SERVICE Mobil

Výpadeč 2313, Praha 5-Radotín
Nové vozy 257 810 520, 603 588 674
prodej.radotin@femat.cz
Servis 257 810 519, 603 588 682
servis.radotin@femat.cz

Kazínská 8, Praha 5-Velká Chuchle
Nové vozy 257 940 084, 605 588 677
prodej.chuchle@femat.cz
Servis 257 940 270, 603 588 675
servis.chuchle@femat.cz

DOB-Invest a.s.

nabízí k okamžitému prodeji nebo pronájmu prodejní nebytový prostor o celkové ploše 150,90 m² v přízemí nového polyfunkčního domu čp. 1081 v lokalitě v Zahradách v Dobřichovicích (rohový obchod s velkými výlohami)

prodejní prostor	122,80 m ²
WC	2,80 m ²
kuchyňský kout	3,00 m ²
chodba	3,10 m ²
sklad	19,20 m ²

dále nabízí poslední volné byty k prodeji do osobního vlastnictví:

kde	popis	velikost	k nastěhování
dům D V Zahradách	byt č. 9 - 4 + kk	134,70 m ² (mezonet, terasa)	ihned
dům E V Zahradách	byt č. 1 - 4 + kk	146,80 m ² (mezonet, terasa)	v říjnu 2007
	byt č. 22 - 4 + kk	107,80 m ² (výhodná cena)	v říjnu 2007
	byt č. 23 - 4 + kk	107,80 m ² (výhodná cena)	v říjnu 2007

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice

www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz

Tel.: 257 712 630, 221 884 850 / Fax: 257 712 398, 221 881 860